

NEMMagazín

aktuálně

STAVÍME NOVOU KLINIKU

za 335 miliónů
korun

Ples nemocnice opět
vrcholem sezóny

strana 12-13

Litotryptor:
šetrný drtič kamenů

strana 16-17

Potrubní pošta
ve fakultní nemocnici

strana 18-19

PRODEJ / PRONÁJEM BYTOVÝCH I NEBYTOVÝCH PROSTOR

tel.: 776 278 376
585 208 711
e-mail: sedlackova@artera.cz

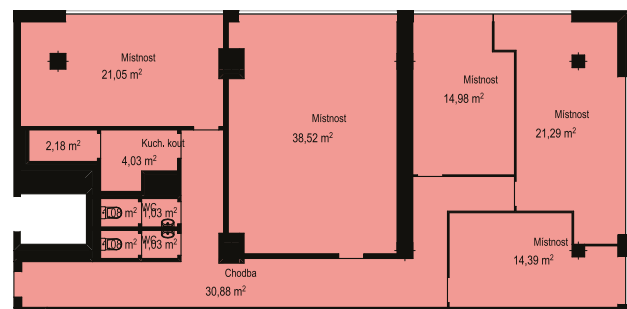
Nabízíme k prodeji / pronájmu atraktivní prostory v polyfunkčním domě na ulici Okružní 19. Jedná se o nebytový prostor v přízemí o velikosti cca 351 m² vhodný pro ordinace, lékařský i jiný provoz. Možnost stavebně rozdělit se samostatnými vchody. Dále nebytový prostor v 2. patře o velikosti cca 150 m² s možností užití jako kancelářský i bytový prostor. Součástí nabídky jsou i venkovní parkovací stání před objektem.

Nabídka č. 1
Nebytový prostor v 2. patře o velikosti cca 150 m² s možností užití jako bytový prostor.

obr. půdorys 2. patra

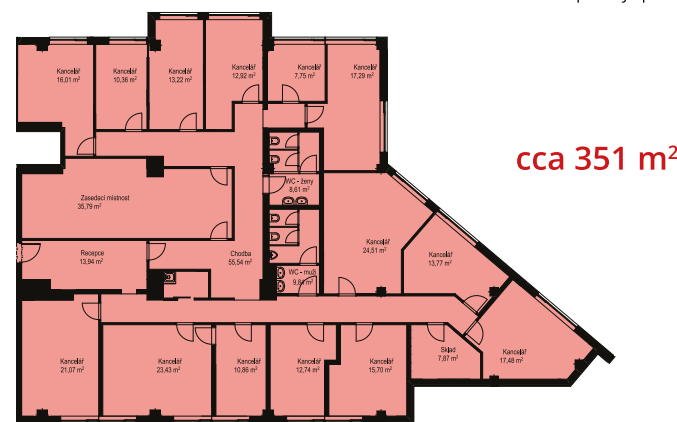
obr. půdorys prostoru v druhém patře o velikosti cca 150 m²

cca 150 m²

Nabídka č. 2
Nebytový prostor v přízemí o velikosti cca 351 m² vhodný pro ordinace nebo kancelářský i jiný provoz.

obr. půdorys přízemí

obr. půdorys nabízeného přízemního prostoru o velikosti cca 351 m²

cca 351 m²

úvodní slovo

Vážení čtenáři,
pokud pravidelně věnujete pozornost dění uvnitř Fakultní nemocnice Olomouc, jistě pro vás není novinkou, že se neustále snažíme pracovat na zvyšování kvality poskytované péče a zlepšování prostředí a služeb pro naše pacienty. V nemocničním časopise, který právě držíte v rukou, vás o jednotlivých novinách a zajímavostech pravidelně informujeme. Společně s vámi se radujeme z vašich úspěchů v léčbě a stejně tak chceme sdílet i naše úspěchy v péči o pacienty. Abychom vám mohli pravidelně přinášet ještě více dobrých zpráv, představovat vám naše zaměstnance a ukazovat vám špičkové technologie, které nám pomáhají v diagnostice a léčbě nemocných, zavedli jsme v NemMAGAZÍNU několik nových rubrik a rozšířili jsme celkově jeho rozsah z 24 na 32 stránek. Věřím, že to pro vás bude zajímavé čtení.

Roman HAVLÍK

ředitel Fakultní nemocnice Olomouc

Určitě jste na jaře v médiích zaznamenali, že jsme slavnostně zahájili provoz jednoho z nejrozsáhlejších a nejmodernějších systémů potrubní pošty v České republice. Mimo jiné se nám díky tomuto projektu daří zkrátit čekání na výsledky laboratorních vyšetření, lékaři mohou dříve určit přesnou diagnózu a včas nasadit adekvátní léčbu. V uplynulých týdnech jsme také zahájili jednu z největších stavebních akcí za poslední desetiletí, což je výstavba nové budovy II. interní kliniky a geriatric v sousedství chirurgického monobloku. Stavba na řadu měsíců ovlivní dopravu v nemocničním areálu, děkuji všem pacientům, návštěvníkům i zaměstnancům nemocnice, že nutnost těchto dopravních omezení chápou. Výsledkem bude výrazně vyšší komfort a kvalita péče o gastro-enterologické, hepatologické a geriatrické pacienty a rovněž výrazný kvalitativní posun v oblasti endoskopické péče.

Hospodaření Fakultní nemocnice Olomouc skončilo v loňském roce opět v kladných číslech. Už devět let v řadě se nám daří plnit roli stabilní, ekonomicky silné společnosti s výbornými léčebnými i hospodářskými výsledky. Uvědomuji si, že to v podmínkách současného českého zdravotnictví není samozřejmost. Je to zásluha všech zaměstnanců nemocnice, je to dobrá zpráva pro naše pacienty a jsem velmi rád, že vám ji mohu předat právě já.

Přeji vám krásné jaro a hezké čtení.

tiráž

Vydává Fakultní nemocnice Olomouc, I. P. Pavlova 6, 775 20 Olomouc

IČO: 00098892. **Registrační značka:** MK ČR E 17254

Vychází čtyřikrát ročně. Toto číslo bylo vydáno 28. dubna 2017.

Redakce: Egon Havrlant, FN Olomouc, I. P. Pavlova 6, 779 00 Olomouc

tel.: (+420) 558 442 489, (+420) 606 607 687, **e-mail:** info@fnol.cz, **web:** www.fnol.cz

Inzerce: Yvona Pařízková, **tel.:** (+420) 602 755 916

e-mail: yvona.parizkova@seznam.cz

Grafické zpracování: Dalibor Peřina, Fakultní nemocnice Olomouc

Foto na titulní straně: Dominik Bachůrek

Tisk: Integraf, s.r.o.

obsah čísla

ÚVODNÍ SLOVO

strana 3

AKTUALITY

strana 4-6

PŘÍBĚH SE ŠTASTNÝM KONCEM

strana 8-9

Z HISTORIE

strana 10-11

PLES FAKULTNÍ NEMOCNICE OLOMOUC

strana 12-13

NEMOCNICE JE RODINA

strana 14-15

TECHNIKA VE SLUŽBÁCH MEDICÍNY

strana 16-17

NOVÁ POTRUBNÍ POŠTA

strana 18-19

ROZHOVOR S OSOBNOSTÍ

strana 20-23

LIDÉ V NEMOCNICI

strana 24-25

PÍŠETE NÁM

strana 27-28

ORIENTAČNÍ PLÁN NEMOCNICE

strana 29

KŘÍŽOVKA

strana 30

**PŘÍBĚH: ZVLÁDLA LÉČBU
I POROD DVOJČAT**

strana 8-9

**Z HISTORIE: PEDIATR
ANTONÍN MORES**

strana 10-11

krátce

NEJMENŠÍ DĚTI
MAJÍ **NOVÉ**
STRÁŽCE DECHU

Nadace Křižovatka předala na konci dubna dvacet nových monitorů dechu Novorozeneckému oddělení FN Olomouc. Přístroje slouží novorozencům ohroženým Syndromem náhlého úmrtí. „Oslovujeme firmy a společnosti z regionu nebo ty, které s nemocnicí pojí osobní přiběh z jejich vlastního rodičovství. Společně se nám daří zajišťovat postupné obnovování těchto citlivých přístrojů v celé republice,“ popsala Štěpánka Pokorníková, ředitelka Nadace Křižovatka. Slavnostního předávání 20 přístrojů v hodnotě bezmála 60 000 korun se přímo na oddělení účastnili zástupci společností FERONA, FARMAS, GLOBUS OLOMOUC, MEDIC PROGRES a LORRIKA CZ, které na pořízení přístrojů finančně přispěly. Monitor nejen hlídá zástavu dechu, ale také apnoe pauzy a jakékoliv nepravidelnosti dechu dítěte a okamžitě spustí alarm, aby přivolal pomoc rodiče, který může v případě potřeby včas poskytnout dítěti první pomoc. Nadaci Křižovatka se za dvacet let jejího působení podařilo zajistit monitory dechu pro české nemocnice a porodnice v hodnotě téměř 27 milionů korun.

Nový tabletovací lis pomáhá v lékárně

Až šestnáct tisíc tablet za hodinu jsou schopni připravit farmaceuti Fakultní nemocnice Olomouc díky novému tabletovacímu lisu, který byl uveden do provozu na přelomu roku. Nový plně digitalizovaný přístroj nahradil původní tabletovačku, která nemocniční lékárně sloužila více než půl století. „Vlastní příprava léků má u nás tradici od sedmdesátých let. Starší lis fungoval spolehlivě, ale moderní technologie nám samozřejmě dává nové možnosti. Dříve jsme byli schopni produkovat čtyři tisíce tablet za hodinu, teď jich můžeme za stejnou dobu připravit až čtyřikrát více. Roční produkce se v naší lékárně blíží asi třem milionům tablet,“ popsal vedoucí lékárník Mgr. Robert Běhal. V nemocniční lékárně se připravují specifické receptury, které žádný výrobce na trh nedodává, a které navíc mohou být na doporučení lékaře flexibilně upravovány s ohledem na potřeby pacientů. „Většinou jde o léčiva předepisovaná nemocným při nedostatku minerálních látek, jako je hořčík, zinek nebo vápník. Tablety připravované u nás procházejí analytickou laboratoří, testuje se nejen složení, ale i rychlost uvolňování léčivé látky, účinnost a další parametry. Nový přístroj nám umožňuje připravovat pacientům zcela nových léků, což nebylo dosud možné jak z důvodů technologických, tak i kapacity starého stroje.“ doplnil PharmDr. Tomáš Anděl, Ph.D., klinický farmaceut a technolog Léčárny FN Olomouc. Do pořízení moderního tabletovacího lisu investovala nemocnice 2 miliony korun z vlastních zdrojů.

» V nemocniční lékárně se připravují specifické receptury, které žádný výrobce na trh nedodává. Foto: Dalibor Peřina

Stavíme novou budovu pro gastroenterologii a geriatrii

» Stavba za 335 milionů korun je bezpochyby největší investicí nemocnice za posledních deset let. Vizualizace: Adam Rujbr Architects

Nová budova, která bude pod jednou střechou sdružovat II. interní kliniku - gastroenterologickou a hepatologickou a také Oddělení geriatrie FN Olomouc, začala na jaře vyrůstat v areálu zdravotnického zařízení. Stavba za 335 milionů korun je bezpochyby největší investicí nemocnice za posledních deset let, ministerstvo zdravotnictví na ni přispělo dotací 109 milionů korun. Dokončena by měla být v polovině příštího roku. Pětipodlažní budova bude zahrnovat jednotku intenzivní péče se sedmi boxy, čtyři lůžková oddělení s dvoulůžkovými i nadstandardními jednolůžkovými pokoji, komplexní endoskopické pracoviště s vyšetřovými a dšpávacími lůžky, ambulantní vyšetřovny a zázemí pro personál. Klinika bude navíc uzavřeným koridorem přímo napojena na sousední chirurgický komplex. Nynější budova II. interní kliniky, která je v těsném sousedství stavby, bude po rekonstrukci Františka Josefa - nejstarší budovy v areálu nemocnice - demolována pro svůj nevyhovující technický stav.

Máme více lůžek pro intenzivní rehabilitaci

Pacienti postižení cévní mozkovou příhodou, po těžkých autonehodách, po závažných úrazech nebo po operacích velkých kloubů potřebují intenzivní rehabilitační péči, která pro ně znamená naději na návrat do běžného života. Fakultní nemocnice Olomouc letos otevřela nově rozšířenou lůžkovou část Oddělení rehabilitace, jejíž kapacita je nyní o padesát procent větší. Stovkám pacientů z Olomouckého kraje tak může nabídnout intenzivnější a dlouhodobější rehabilitační péči, která je základem pro výraznější efekt léčby. Do úprav oddělení nemocnice investovala 2,5 milionu korun z vlastních zdrojů. „Oddělení rehabilitace je velmi důležitou součástí našeho Komplexního cerebrovaskulárního centra. Ročně jím projde více než osm set nemocných s cévní mozkovou příhodou, což je závažné onemocnění, které je nejčastější příčinou invalidity u lidí středního a vyššího věku. Nejen u těchto nemocných, ale i stovek dalších pacientů po úrazech nebo velkých operacích sehrává intenzivní rehabilitace významnou roli pro jejich samostatnost, soběstačnost a pro návrat k běžnému životu. Navýšení lůžkové kapacity našeho oddělení je právě pro ně dobrou zprávou,“ uvedl doc. MUDr. Roman Havlík, Ph.D., ředitel FN Olomouc.

Komplexních cerebrovaskulárních center je v České republice celkem deset a jsou soustředěna do největších nemocnic v jednotlivých krajích. Charakteristická je pro ně mezioborová spolupráce v péči o pacienty po cévních mozkových příhodách, na které se podílejí neurologové, neurochirurgové, intervenční radiologové a samozřejmě

» Fakultní nemocnice Olomouc letos otevřela nově rozšířenou lůžkovou část Oddělení rehabilitace, jejíž kapacita je nyní o padesát procent větší. Foto: FN Olomouc

také specialisté v rehabilitační péči. „Tito nemocní tvoří přibližně polovinu všech pacientů, kteří projdou naším oddělením. Rehabilitaci u nich zahajujeme už druhý den po cévní mozkové příhodě a zůstávají v naší péči v průměru měsíc, ale v některých případech i více než čtvrt roku. Zásadní je nemocné intenzivně a systematicky rehabilitovat především v prvních týdnech po vzniku onemocnění. Tehdy je potenciál poškozeného mozku pro úpravu hybnosti i ostatních funkcí největší. Je to využití takzvaného fenoménu neuroplasticity, schopnosti adaptovat se. Později už se

ztráta hybnosti a dalších funkcí těla obnoví jen stěží,“ popsal doc. MUDr. Alois Krobot, Ph.D., primář Oddělení rehabilitace FN Olomouc. Navýšení lůžkové kapacity rehabilitačního oddělení přinese podle jeho slov zlepšení péče o tyto i další pacienty, kterým se pracoviště věnuje. „Z původních osmadvaceti lůžek jich nyní díky úpravám oddělení máme k dispozici dvaatřicet. To nám poskytuje větší fyzický i časový prostor pro intenzivnější a dlouhodobější rehabilitaci pacientů a tím se otevírá prostor pro lepší efekt naší léčby,“ dodal primář Krobot.

Využijte možnost návštěvy sauny se slevou 25%

POUKAZ SAUNA VSTUP 120 min.*

POUKAZ SAUNA VSTUP 180 min.*

Při zakoupení 3 ks libovolných poukazů obdržíte 1 POUKAZ ZDARMA (120min, 180 min.)

tel. 588 517 770 / 771

www.aqua-olomouc.cz

Platnost poukazů je do 31. 12. 2017! Akce platí do vyčerpání zásob.

úspěch

**PŘEVZALI JSME
OCENĚNÍ
ZA INOVACE**

Fakultní nemocnice Olomouc se dlouhodobě zabývá otázkami souvisejícími se stárnutím české populace a zaměřuje se na využití digitálních inovací v péči o chronicky nemocné pacienty. Přispívá tak k aktivnímu a zdravému stárnutí českých seniorů. Díky aktivitám Národního telemedicínského centra (NTMC) obhájila nemocnice titul Referenčního místa v rámci Evropského inovačního partnerství pro aktivní a zdravé stárnutí (EIP on AHA) a na konci loňského roku převzala ocenění na Evropském summitu k digitálním inovacím pro aktivní a zdravé stárnutí v Bruselu. „Je to pro nás pocta a zároveň ocenění naší práce. Národní telemedicínské centrum se zaměřuje na ověřování a zavádění inovací ve zdravotní péči s využitím informačních a komunikačních technologií, jako jsou mobilní telefony, tablety a další zařízení. S jejich pomocí jsou zejména naši kardiologičtí pacienti pod odborným dohledem, aniž by museli opustit pohodlí svého domova. Na našich projektech spolupracujeme s partnery z řady evropských zemí. Dlouhodobě se snažíme zejména chronicky nemocným pacientům zprostředkovat výhody, které do jejich léčby přináší právě zavádění elektro-nického zdravotnictví,“ podotkl prof. MUDr. Miloš Táborský, CSc., FESC, FACC, MBA, přednosta I. interní kliniky - kardiologické FN Olomouc a zakladatel NTMC.

Kapka naděje
předala dětem dary

Patnáct moderních infuzních pump, notebook a další dárky na začátku roku osobně předala prezidentka a zakladatelka Nadačního fondu Kapka naděje Vendula Pizingerová na Dětské klinice Fakultní nemocnice Olomouc. Přístrojová technika v hodnotě 350 tisíc korun bude sloužit k léčbě vážně nemocných malých pacientů na hematologickém oddělení olomoucké dětské kliniky. Notebook využijí děti a jejich rodiče k zábavě i vzdělávání. „Pomoci si velmi vážíme a Nadační fond Kapka naděje nás podporuje dlouhodobě. Přístrojová technika, jako jsou právě infuzní pumpy, je pro péči o naše dětské pacienty velmi potřebná. Nové pumpy využijeme zejména při léčbě hematologických diagnóz, kdy každé z těchto vážně nemocných dětí má v průběhu hospitalizace mnohdy tři až čtyři pumpy u lůžka současně. Potřebné ale budou i v péči o další pacienty našeho hematologického oddělení, kde léčíme děti s nejrůznějšími onemocněními krve a krevetvorby,“ uvedl Zbyněk Novák, vedoucí lékaře oddělení.

» Přístrojová technika v hodnotě 350 tisíc korun bude sloužit k léčbě vážně nemocných pacientů na hematologickém oddělení olomoucké dětské kliniky. Foto: FN Olomouc

Narodilo se nejvíce dětí
za posledních třicet let

V loňském roce se v porodnici Fakultní nemocnice Olomouc narodilo 2465 dětí, což je nejvíce za posledních třicet let. Od roku 2007 počet dětí narozených v největší porodnici v Olomouckém kraji překračuje pravidelně hranici dvou tisíc. Nejvíce dětí přišlo loni ve FN Olomouc na svět tradičně v červenci, nejméně tentokrát v prosinci. Nejpopulárnějším dívčím jménem u dětí narozených v Olomouci byla loni opět Eliška, mezi chlapeckými jmény znovu Jakub. Porodnice Fakultní nemocnice Olomouc je perinatologickým centrem. Kromě běžných porodů z Olomoucka jsou právě sem soustředěny nejrizikovější porody z celého Olomouckého kraje.

CENTRUM ASISTOVANÉ REPRODUKCE

Porodnicko-gynekologické kliniky FAKULTNÍ NEMOCNICE OLOMOUC

**HLEDÁME DÁRKYNĚ VAJÍČEK
A DÁRCE SPERMATU!**

Jste zdravá a je vám do 35 let? Jste zdravý a je vám do 40 let?
Máte chuť pomoci neplodným párům?

Přihlaste se do Centra asistované reprodukce Porodnicko-gynekologické kliniky Fakultní nemocnice Olomouc na telefonním čísle **585 853 178** nebo nás kontaktujte na e-mailové adrese **ivf@fnol.cz**.

**PŘIJĎTE UDĚLAT DOBRÝ SKUTEK. VÍCE INFORMACÍ
O NAŠEM CENTRU NAJDETE NA IVF.FNOL.CZ.**

příběh se šťastným koncem

ZVLÁDLA LÉČBU, TRANSPLANTACI I POROD DVOJČAT

» Martina Manová je šťastná, že se jí podařilo překonat vážnou nemoc, a raduje se z dvojčat Denise a Sabiny, která porodila před sedmi lety po úspěšné léčbě. Foto 2x: FN Olomouc

To nejhorší máme za sebou, řekla si v duchu Martina Manová, když ležela na lehátku u bazénku a dívala se na rodinný domek, který předtím s partnerem několik měsíců přestavovali. V tu chvíli ucítila zvláštní bolest v boku, aniž by tušila, že se právě roztáčí kolotoč jejich zdravotních potíží, který vyvrcholí odhalením zhoubného onemocnění lymfatických uzlin. V následujícím roce se pak musela soustředit na intenzivní a náročnou léčbu a stranou šlo i plánované rodičovství. Všechno se nakonec v dobré obrátilo, vyléčila se a dnes žije v domku v Loučce u Lipníku nejen s manželem, ale i se sedmiletými dvojčaty Sabinou a Denisem. Po nemoci se vrátila ke své profesi zdravotní sestry, pomáhá onkologickými pacientům. Jak sama říká, strachu z nemoci už se asi nikdy nezbaví, ale je šťastná a šíří kolem sebe pozitivní energii.

První zdravotní potíže začaly v červenci roku 2005 právě bolestí v boku. Martina Manová tehdy pracovala jako zdravotní sestra v ortopedické ambulanci v Přerově. Nejprve si myslela, že si namohla svaly při jízdě na kolečkových bruslích, ale bolest se spíše stupňovala, než aby odeznívala. „Začala jsem jezdit po vyšetřeních, lékaři měli podezření na nádorové onemocnění, dokonce jsem opakovaně podstoupila i testy na jedné z renomovaných pražských klinik, ale pořád nebylo jasné, co mi je. Byla jsem jako na houpačce, nevěděla jsem, jestli mám rakovinu nebo ne. Nakonec jsem se diagnózu dozvěděla den před vánocemi,“ vzpomíná Martina Manová.

Paradoxně se jí ulevilo, když se dozvěděla, že má lymfom. „Konečně jsme věděla, s čím musím bojovat. Chtěla jsem se jít léčit do Prahy, myslela jsem si, že mě dokážou zachránit jen tam. Moje lékařka mi ale řekla, že hematologické ve Fakultní nemocnici Olomouc je jedna z nejlepších v České republice. Dnes to můžu stoprocentně potvrdit a jsem ráda, že jsem se rozhodla právě pro olomouckou nemocnici. Šla jsem tam mezi svátky na konzultaci a už na začátku ledna mi nasadili chemoterapii. Nádor byl totiž agresivní a lékaři chtěli s léčbou začít co nejdříve,“ popisuje.

Maligní lymfomy jsou nádory vycházející z lymfocytů - buněk, které mají zajišťovat obranyschopnost organismu. Z dosud nejasných příčin dojde u nemocného k nádorové transformaci dříve zdravé buňky, jejímu nekontrolovanému množení a vzniku lymfomu. „Ročně onemocní maligním lymfomem v České republice téměř dva tisíce lidí, často v mladém věku. Jejich léčba patří k neúspěšnějším v celé onkologii. Velkou část nemocných se podaří vyléčit, mladí pacienti mohou založit rodinu a řada pacientů se vrací ke svému povolání,“ říká prof. MUDr. Tomáš Papajík, CSc., přednosta Hemato-onkologické kliniky FN Olomouc. V případě Martiny Manové, které bylo tehdy 34 let, byla zjištěna diagnóza anaplastického CD30-pozitivního T-velkobuněčného lymfomu. „Jedná se o poměrně vzácný typ zhoubného lymfomu, který byl navíc ve velmi pokročilém stadiu. Zvolili jsme vysoké dávky chemoterapie, po které

následovala autologní transplantace jejich vlastních sesbíraných a přechodně zamrazených kmenových buněk. Ta měla za úkol zlikvidovat i eventuelní poslední nádorové buňky v těle a zvýšit tak šance paní Manové na vyléčení,“ vysvětluje postup léčby profesor Tomáš Papajík.

Mladá žena zvládala intenzivní chemoterapii dobře. „Dojžděla jsem na léčbu do ambu-

lance, jezdila jsem sama autem. Špatně mi nebylo, vždycky se jen večer dostavila únava. Po půlroční léčbě mi lékaři nabídli transplantaci kostní dřeně, která má zajistit, aby se nemoc nevrátila. Musela jsem být asi tři týdny v izolaci na transplantační jednotce, protože imunitu vám sníží takřka na nulu. Samotný výkon mi připadal jednoduchý, vlastně jen taková desetiminutová injekce, která nebolí, a máte po ní chuť rajčat v ústech. Říkají to všichni, kdo mají stejnou zkušenost,“ líčí Martina Manová. Intenzivní postup léčby se ukázal jako správný. „Onemocnění bylo úspěšně залéčeno už první linií chemoterapie a léčba tak nebyla pro její organismus natolik toxická, že by nevratně poškodila životně důležité orgány. Paní Manová tak letos v červnu slaví nejen jedenáct let od transplantace, ale také se raduje z toho, že i po tak závažné diagnóze a náročné léčbě na svět přivedla dvě zdravé děti. Díky pokrokům v terapii nádorových onemocnění krevní a lymfatické tkáně, a také díky možnosti transplantací, cílené

a biologické léčby na našem pracovišti je její příběh jedním z mnoha kamínků mozaiky úspěšně léčených pacientů na olomoucké hematatoonkologii,“ dodává přednosta kliniky Tomáš Papajík. Olomoucká klinika si právě letos připomíná výročí 20 let od zahájení transplantačního programu.

Samotná léčba Martiny Manové probíhala asi půl roku, ale nemoc ji z běžného života vyřadila na delší dobu. „Po transplantaci jsem byla slabá, stěžím jsem došla na toaletu. Doma jsem se ale zotavovala rychle a do práce jsem se vrátila přesně po roce. Došlo mi, že potřebuju změnu, na ortopedii už jsem pracovala dvacet let. Začala jsem si dělat masérský kurz a prošla jsem různá další školení. Dnes pracuji jako lymfoterapeutka, mnohdy se tak při lymfodrenážích setkávám s onkologickými pacienty, mohu se s nimi podělit o svou zkušenost a dodat jim naději,“ říká.

Po léčbě ale přišly ještě další pozitivní změny v jejím životě. „Nechtěla jsme se podruhé vdávat, ale když jsem onemocněla, řekla jsem příteli, že jestli se uzdravím, budeme mít svatbu. Vzali jsme se sedmého sedmý dva tisíce sedm a slavili jsme snad čtyři dny v kuse,“ směje se Martina Manová. Dítě plánovali už před nemocí, ale po léčbě si mysleli, že už to není reálné a uvažovali i o adopci. „Taková léčba dá tělu zabrat. Pan profesor Papajík nám ale řekl, že nevidí důvod, proč bychom to nemohli zkusit. Podařilo se a před sedmi lety se nám tak narodila dvojčata Denis a Sabinka, oba letos chodí do první třídy a máme z nich velkou radost,“ popisuje šťastná maminka, která je hrdá na svou velkou rodinu. Z prvního manželství má ještě sedmadvacetiletého syna Davida. „Myšlenka na to, jestli se nemoc může vrátit, mi občas hlavou proběhne. Ale člověk musí věřit a nemyslet na špatné věci. Žiju normální život, přistupuji k věcem pozitivně a jsem šťastná,“ dodává Martina Manová.

z historie

Antonín Mores:

Vynikající lékař a ochránce dětí

Antonín Mores byl vynikající lékař, všestranný člověk, muž pevných postojů a vzácná osobnost. Tak na zakladatele olomouckého dětského oddělení a pozdějšího prvního přednostu dětské kliniky olomoucké fakultní nemocnice stále vzpomínají jeho pacienti, kolegové, žáci i jeho rodina. Ve svém životě prošel řadou těžkých osobních zkoušek, nikdy ale nezahořkl. Ani tehdy, když se na konci 50. let minulého století stal obětí komunistických čistek a byl donucen kliniku z politických důvodů opustit. Dál se pak věnoval práci s dětmi v kojeneckém ústavu. I dvacet let po smrti je v odborných kruzích ceněn jako vizionář a jedna z předních postav moravské pediatrie.

Narodil se 24. května 1908 ve Skoronicích u Kyjova, pocházel ze selské rodiny. Dětství a dospívání prožil na Moravském Slovácku, středoškolská studia absolvoval na kyjovském gymnáziu, kde maturoval v roce 1926. Medicínu vystudoval na Lékařské fakultě Masarykovy univerzity v Brně. Těsně po promoci prošel praxí ve Zlíně a Uherském Hradišti, aby pak nastoupil jako asistent na dětskou kliniku v Bratislavě u profesora Alojze Jána Chury, který patří k zakladatelům slovenské pediatrie.

Mladý lékař prožil na Slovensku zajímavé období nejen z profesního hlediska, ale bylo to bohužel také období nástupu fašismu. Mezi Slováky sílily protičeské nálady, které vyvrcholily v březnu roku 1939 rozdělením Československé republiky a vyhlášením samostatného Slovenského štátu. Mores se vrátil zpět na Moravu a ještě v témže roce přijal místo v tehdejších Zemských ústavech v Olomouci na nově zřízeném dětském oddělení, jehož se stal primářem.

Oddělení začínalo ve skromných podmínkách na třech pokojích s jedenadvaceti lůžky v budově oční kliniky. Na území severní Moravy byla tehdy samostatná dětská oddělení pouze v nemocnicích v Olomouci a ve Frýdku. Po druhé světové válce se s obnovením olomoucké univerzity oddělení transformovalo na dětskou kliniku, do jejíhož čela byl jako první přednosta postaven Antonín Mores. Získal pro provoz kliniky činžovní dům, o prostory se dětská klinika dělila s ortopedií, která v budově sídlí dodnes. Pro dětskou kliniku byl pak v 70. letech vystavěn samostatný osmipodlažní pavilon.

Za války podporoval nacisty pronásledované židovské rodiny a schovával na oddělení jejich děti

Obor pediatrie se v České republice začal rozvíjet až po druhé světové válce. Mores na klinice vychoval řadu osobností, které se postavily do čela dětských oddělení na celé severní Moravě. Mezi jeho žáky patřila i dětská lékařka Ludmila Kolková. „Byl pro nás velkou autoritou. Jeho názory a postoje

byly vždy pevné. Šíře jeho záběru, přímost, pracovitost a charisma stmelovalo všechny, kteří tehdy na klinice pracovali,“ vzpomíná dnes jedenadvadesátiletá dáma, která na kliniku nastoupila na začátku 50. let 19. století. Morese si jeho kolegové vážili i pro vysokou morální úroveň a schopnost empatie. Věděli, že za války podporoval rodiny, které byly nacisty pronásledovány, schovával na oddělení židovské děti s tím, že jsou nemocné, aby nemusely do koncentračních táborů. Po válce jej zase nenechával chladným osud německých dětí internovaných před odsunem, kterým sháněl potraviny a bral na sebe riziko, že bude obviněn z nevlasteneckého postoje. Byl zkrátka ochráncem slabých, tedy především dětí, kterým zasvětil celý svůj život.

Antonín Mores měl pět vlastních potomků, tři syny a dvě dcery. „Maminka byla také dětská lékařka, ale většinu času se věnovala nám. Zemřela, když mi bylo patnáct let, nejstaršímu bratrovi bylo tehdy šestnáct a tomu nejmladšímu deset. Tatínek na nás zůstal sám,“ líčí Helena Fišarová, dnes čtyřlístekmdesátiletá dcera Antonína Morese, která šla v otcových i matčiných šlépějích a věnovala se rovněž celý život pediatrii.

Ztráta milované ženy a matky byla pro rodinu velkou ranou, ale těžkým dnům ještě nebyl konec. „Tehdejší rektor olomoucké univerzity Jaromír Hrbek mu kondoloval a říkal mu, že se sice na lékařské fakultě mluví o politických prověrkách, ale ať zůstane v klidu. Do roka pak tatínka z fakulty vyhodili a musel odejít i z kliniky,“ popisuje Helena Fišarová.

Po dvaceti letech práce s nemocnými dětmi byl donucen olomouckou nemocnici opustit

Historici dnes hovoří o tom, že právě Mores je jedinou osobou, která byla na sklonku padesátých let skutečně donucena opustit Lékařskou fakultu Univerzity Palackého v souvislosti s komunistickými třídně politickými prověrkami. „Po dvaceti letech práce s nemocnými dětmi v olomoucké nemocnici musel odejít. Většinou se kolem toho mlčelo. Otevřeně se jej zastal jen přednosta chirurgie profesor Rapant,“ dokresluje situaci na klinice lékařka Ludmila Kolková. Mores přednášel na katedře dětského lékařství od obnovení univerzity v roce 1946, docentem se ale stal až v roce 1955, komunisté jeho jmenování protahovali a trestali jej tak za jeho otevřenost. „Když přišel rok 1948, byly na fakultě okamžitě zřízeny studentské komunistické buňky a profesori dostali příkaz, aby to zohlednili, když budou mediky zkoušet. Docent Mores, výtečný dětský lékař, jednomu takovému kolegovi do protokolu napsal: prospěl, ale nic neuměl,“ popisuje Alois Kubík, emeritní primář Priessnitzových lázní a absolvent olomoucké lékařské fakulty, kde promoval v roce 1951. Mores byl z fakulty donucen odejít v roce 1959.

Jak dodává Helena Fišarová, její tatínek nebyl žádný disident ani nedělal nic protistátního. „Byl svůj. Za války odmítal nacistický pozdrav, po válce nechodil do povinných prvomájových průvodů. Byl to také katolík a nijak se tím netajil. Vadila mu nesvoboda, sledoval politiku, pilně pracoval i studoval, poslouchal zahraniční rozhlas a četl americké odborné časopisy. Byl hodný a spravedlivý,

» **Primář Antonín Mores se svým týmem na olomoucké dětské klinice.** Foto: archiv FN Olomouc

byl upřímný a dával najevo své názory,“ vyjmenovává pravděpodobné důvody, proč pracovitý a vzdělaný odborník překážel tehdejší vládnoucí garnituře.

Původně se mluvilo o tom, že by Antonín Mores mohl jít pracovat jako primář na dětské oddělení do Opavy, ale ani to komunisté nepovolili. Nakonec byl „uklizen“ do olomouckého kojeneckého ústavu, jeho ředitelem byl až do penze. Životem a komunisty těžce zkoušený Mores se ale nenechal zlomit. „Nejprve v zahradě ústavu tři měsíce okopával růže a říkal, že se nebude dívat do krku zdravým dětem. Pak se ale začal zajímat o jejich osudy, začal se věnovat sociální pediatrii a usiloval o znovuzavedení pěstounské péče, která byla komunisty zrušena jako buržoazní přežitek. Doslova tím žil. Snažil se o uzákonění náhradní rodinné péče, publikoval odborné články na toto téma, chodil k soudům a dokonce podával i poloilegální inzeráty, aby těm dětem pomohl k lepšímu životu. Oproti jiným ústavům měl velké úspěchy,“ vzpomíná Moresova dcera. Do osvojení nebo pěstounské péče se mu podařilo předat asi 1300 dětí. Po odchodu z kojeneckého ústavu ještě krátce pracoval jako praktický pediatri na Šumpersku a Prostějovsku, účastnil se seminářů „své“ kliniky a ještě ve svých 80 letech publikoval, za život vydal přes 170 odborných prací.

Částečné rehabilitace se Antonín Mores na univerzitě dočkal v roce 1968, ale spolupráci s klinikou už kvůli nastupující normalizaci

obnovit nemohl. Další rehabilitaci získal až s profesorským titulem na sklonku svých životních sil v roce 1990. V roce 1996 obdržel Pamětní medaili Univerzity Palackého v Olomouci a v roce 2000 získal Cenu města Olomouce v oblasti lékařství, tu už bohužel in memoriam. Zemřel v kruhu své rodiny 1. února roku 1997 ve věku nedožitých 89 let. „Měl jsem možnost jej poznat v době, kdy už dávno na klinice nebyl. Vedli jsme spolu neskutecné debaty. Stále se o všechno zajímal, v knihovně

si k odborným textům dělal tužičkou na okraj poznámky a jeho kolegové je pak rádi četli. Napsal si třeba - to je blbost, to jsme zkoušeli a nefunguje to. Dodnes jej nikdo nenahradil. Jsem rád, že tu zanechal stopu,“ dodává profesor Vladimír Mihál, současný přednosta Dětské kliniky FN Olomouc. Z jeho popudu byly před třemi lety přednáškové prostory kliniky pojmenovány po spoluzakladateli moravské pediatrie a nesou nyní na jeho počest název Moresova posluchárna.

» **Dětská klinika původně sídlila v budově dnešní ortopedie.** Foto: archiv FN Olomouc

VÍCE FOTOGRAFIÍ NAJDETE NA
[flickr.com/photos/fnol/albums](https://www.flickr.com/photos/fnol/albums)

PLES FAKULTNÍ NEMOCNICE

BYL OPĚT JEDNÍM Z VRCHOLŮ SEZÓNY

Už poosmnácté uspořádala Fakultní nemocnice Olomouc reprezentační ples, který tradičně patří k vrcholům olomoucké plesové sezóny. Druhý rok v řadě po celý večer hráli skvělí Moondance Orchestra v čele s kapelníkem Martinem Kumzákem a pěveckými sólisty Dashou, Nadou Wepperovou, Dušanem Kollárem a Michalem Cermanem. Kromě perfektní hudební části plesu viděli jeho návštěvníci také ukázky z úspěšného baletního představení QUEEN – The show must go on! v podání sólistů Moravského divadla Olomouc. Ples navštívilo více než šest set hostů, kteří se skvěle bavili, příjemným průvodcem celým programem byla moderátorka a herečka Veronika Poláčková.

Foto 8x: Dalibor Peřina

nemocnice je rodina

NORA
ZLÁMALOVÁ**Proč jste se rozhodla pro chirurgii?**

Chtěla jsem medicínu dělat manuálně a mít i kontakt s pacientem. Tatínek mi radil, že se mám věnovat radiologii, že to pro mě jako pro ženu bude lepší. Zkusila jsem to, ale chyběl mi tam právě ten osobní kontakt, pacient byl za „sklem“. *(Zdeněk Zlámal: Tehdy ten obor byl spíše o fotografování, dnes se rozvinul i do invazivní radiologie, která je mnohem zajímavější.)*

Jaké je podle vás současné postavení a jméno olomoucké chirurgie?

Olomoucká chirurgie má výborné jméno. Důkazem jsou nejen samotní pacienti, kteří k nám jezdí opravdu zdaleka. Oceňují náš osobní přístup a také komfort, který nemocný během péče u nás dostává. Navíc máme rozdělené specializace tak, jak to dnes moderní pojetí chirurgie přináší, máme dobré zázemí a špičkové vybavení. Je třeba dodat, že celkově je úroveň české medicíny skvělá.

Vzpomínáte si, jak jste vnímala tatínkovu práci v dětství?

Vzpomínám si na vůni etheru, kterou jsem jako dítě vnímala. Když k nám někdo přišel na návštěvu, podle té vůně se dalo poznat, jestli pracuje v nemocnici. Také si pamatuji, že byl tatínek medicínou hodně zaměstnaný a v práci trávil hodně času. Ale jinak jsem se o práci lékaře jako dítě moc nezajímala, zaujala mě více, až když jsme v televizi sledovali seriál Nemocnici na kraji města.

Diskutujete spolu často o nemocnici a o práci u rodinného stolu?

Ano, často nebo vlastně skoro pořád. Maminka pak vždycky odchází do jiné místnosti s tím, že přijde, až si to všechno povíme. Rozebíráme spíše zajímavosti z toho konkrétního dne nebo z doby, kdy jsme se neviděli, mluvíme o lidech, které oba známe. Táta chirurgickou praxi zažil v jiné době, a tak asi nejčastěji diskutujeme o tom, jak některé situace řešil kdysi on a jak je na klinice řešíme dnes.

Změnilo se postavení žen v oboru?

Když jsem nastupovala na I. chirurgii v roce 1997, byly jsme na klinice čtyři lékařky. Tři pracovaly na jednotce intenzivní péče a já byla zařazena na všeobecnou ambulanci. Moje cesta k operačnímu stolu byla tudíž delší a složitější. V postavení žen se změnilo mnohé, také v tom, že se s nimi dnes musí počítat. Muži se do oboru příliš nehrnou, protože v chirurgii vede k samostatné práci dlouhá cesta, je to obor náročný na čas a vzdělání a než začnete být trochu pracovně a finančně soběstačný, tak už vaši kolegové vychovávají třetí dávku dětí. *(Zlámal: Posledních deset let jsem jenom učil a můžu potvrdit, že se v ročníku naši jen výjimečně jeden až dva medicí - muži, kteří se chtěli věnovat operačnímu oboru.)*

Čeho si z hlediska profese vážíte na svém otci?

Dokázal být nejen lékařem, ale i diplomatem, taktikem a psychologem v jednom. Navíc byl vždycky neuvěřitelně vstřícný. To je něco, co se nedá naučit. Dosáhl neuvěřitelného renomé. Jeho pacienti se k němu hlásí po mnoha desítkách let. Udělal si svoje místo na slunci, vybudoval si jméno a skvělou medicínskou pověst. Má obrovský přehled, vysokou odbornou úroveň a je osobností s velkým O, to vnímají jeho pacienti, studenti i kolegové.

Mohli byste se někdy sejít nad operačním stolem, fungovalo by to?

My jsme se spolu nad operačním stolem sešli hned několikrát při operacích dětí. Zpočátku jsem byla v roli asistenta a tatínek velel, ale zkusili jsme si i obrácené role. Žádný problém nikdy nenastal, já jsem velmi pokorný člověk. Určitě to fungovalo a jsem ráda, že jsem se od tatínka mohla učit a mohla jsem s ním práci na operačním sále zažít.

MUDr. Zdeněk Zlámal, CSc. (76 let)
otec Nory Zlámalové

Narodil se v roce 1940 ve Zlíně. Medicínu vystudoval na LF UP v Olomouci, promoval v roce 1963, ale už od roku 1959 pracoval jako demonstrátor na I. chirurgické klinice FN Olomouc. Po promoci strávil šest let v nemocnici v Bruntále, v roce 1969 se pak vrátil na mateřskou kliniku do Olomouce. Získal tři atestace, tu poslední v roce 1981 z dětské chirurgie, na kterou se během své profesní dráhy zaměřil. Provedl celkem 15 000 operací dětí i dospělých. V Olomouci zaváděl řadu nových výkonů zejména v oblasti operačního řešení vrozených vad u novorozenců. Na konci loňského roku ukončil své úvazky v nemocnici i na lékařské fakultě, v současnosti se věnuje znalecké činnosti.

MUDr. Nora Zlámalová (47 let)
dcera Zdeňka Zlámala

Narodila se v roce 1970 v Bruntále. Studium medicíny na LF UP v Olomouci dokončila v roce 1996 a poté nastoupila jako lékařka Radiologické kliniky FN Olomouc. Po roce přešla na I. chirurgickou kliniku olomoucké fakultní nemocnice, kde pracuje do současnosti. Začínala jako lékařka v ambulantním provozu, později se ale zaměřila na mamární chirurgii. V rámci profesního vzdělání získala dvě atestace v oboru chirurgie. Během své dosavadní medicínské kariéry provedla několik tisíc operací, ve velké většině se jednalo o výkony související se zhoubným onemocněním prsu u žen. Kromě práce na operačním sále se svým pacientům na klinice pravidelně věnuje také v mamologické poradně.

ZDENĚK
ZLÁMAL**Proč jste se rozhodl pro chirurgii?**

Moje maminka byla celé roky nemocná, pořád jsme chodili po doktorech. Měl jsem krásného medvídku, ale tomu mému medvídkovi bohužel začala padat hlava. Nutně potřeboval plastickou operaci. Bylo mi pět let, kdy jsem se rozhodl ji udělat. Byla úspěšná. Napsal jsem pak i operační protokol a podepsal jsem se jako doktor Zlámal.

Jaké je podle vás současné postavení a jméno olomoucké chirurgie?

Olomoucká chirurgie má velmi dobrý zvuk. Naše klinika patří dnes - stejně jako v dobách Československa - ke špičkovým pracovištím v zemi. Zažil jsem i slavné časy pod vedením profesora Rapanta, který vládl klinice jako císař pán a sám rozhodoval o všem, naštěstí velice rozumně a většinou i správně. Dnes je prostředí kliniky více demokratické, výsledky jsou pořád na vysoké úrovni a stále patříme k respektovaným pracovištím.

Jak se obor změnil od doby, kdy jste začínal?

Změnil se hodně. V době mých začátků byla chirurgie založena především na lékařových znalostech a zkušenostech získaných opakovaným vyšetřením. Dnes se diagnostika provádí pomocí zobrazovacích metod, které nabízejí neskutečné možnosti. Ovšem vlastní ruce zkušeného chirurga, které dovedly vyhmátnat problematické místo, pomohly rozpoznat příčinu potíží, vyhodnotit a stanovit léčbu, ty ztrácejí žel Bohu na významu.

Inklinevala vaše dcera k lékařskému povolání už v dětství?

Vždycky to byla šikovná holka, ale v dětství se věnovala věcem, které nenaznačovaly, že by se měla vydat na stejnou dráhu jako já. Hodně malovala, byla výtvarně nadaná a měla estetické citění. Do operací medvěďů nebo jiných plyšových hraček se nepouštěla. *(Nora: Bavilo mě tvořit, vyrábět něco esteticky nebo výtvarně zaměřeného, zájem o medicínu přišel až později.)*

Podporoval jste ji v rozhodnutí stát se chirurgem nebo jste ji spíše zrazoval?

Spíše jsem jí to rozmlouval. Chirurgie je náročná z hlediska odborných znalostí, v nich ale ženy určitě nezaostávají a svou chytrostí někdy předčí muže. Žena je ale od přírody fyzicky méně zdatná než muž a chirurgie pro ni představuje obrovskou zátěž. Navíc lékařské povolání a operační obory zvláště vyžadují spoustu času, a to ženám dělá v životě potíže. Ani za mých časů nebyla chirurgie pouze mužskou záležitostí, ovšem žen v ní bylo velmi málo. K těm výjimkám patřila například Miroslava Podhorská, která byla v oboru skvělá a později byla i ředitelkou nemocnice, a také Anna Utíkalová, česká kapacita na urologickou chirurgii.

Čeho si u své dcery ceníte právě v rámci její práce chirurga?

Vážím si její poctivosti a vztahu, který má k pacientům. Není vůbec jednoduché dělat chirurgii a být zároveň i psycholog. Musíte pacienta umět odhadnout, vše mu vysvětlit a přesvědčit ho, že léčba, kterou navrhuje, je správná. Tohle má Nora v sobě, snad trochu i po tatínkovi. Je hračka v tom nejlepší smyslu tohoto slova. Dovede být velmi trpělivá u věcí, které potřebují zvláště citlivý způsob řešení, a to se jí zejména v mamologické chirurgii určitě hodí. Rada mých přátel si ji díky její dobré pověsti vybrala jako chirurga, očekávali od ní dobrý výkon. To mě jako otce určitě velmi těší.

Co se vám vybaví, když se řekne Fakultní nemocnice Olomouc?

Pro mě je olomoucká fakultní nemocnice celoživotním centrem mého zájmu. Začal jsem v roce 1959 jako studentský demonstrátor na klinice profesora Rapanta a kromě šesti let, kdy jsem se jako absolvent musel nejprve zaučit v okresní nemocnici v Bruntále, jsem tu strávil celý svůj profesní život. Dnes už jsem nejstarší žijící pamětník všech těch etap, kterými olomoucká chirurgie od konce padesátých let procházela. Pracoval jsem se spoustou výborných kolegů a prožíval s nimi krásné časy, všechny je stále držím ve své paměti. *Foto 3x: Dalibor Peřina*

LITOTRYPTOR: ŠETRNÝ DRTIČ KAMENŮ

» **Nový litotryptor, který olomoucká fakultní nemocnice začala před několika týdny využívat, je přesnější, účinnější a šetrnější vůči pacientovi.** Foto: 2x Dalibor Peřina

Jeho označení připomíná spíše jméno dávno zapomenutého druhu dinosauřů nebo název pro metalovou kapelu. Litotryptor ovšem není žádný neohraňovaný prehistorický kolos ani rachotící hudební těleso. Je to špičkový přístroj využívaný k moderní léčbě ledvinových kamenů, které jsou odstraňovány pomocí rázových vln bez nutnosti operace. Pacient při tomto výkonu leží na zádech na pohyblivém stole, na uších má sluchátka, do nichž mu hraje příjemná hudba, a nad ním se sklání rameno přístroje, kterým lékaři přesně zaměří polohu močových kamenů. Přístroj je pak pomocí opakovaných rázových vln a prakticky bezbolestně rozbije a nemocný jejich úlomky vyloučí z těla ven. Šetrný a přitom nekompromisní drtič kamenů.

Nový litotryptor, který olomoucká fakultní nemocnice začala před několika týdny využívat, je přesnější, účinnější a šetrnější vůči pacientovi. „Jedná se o technologii poslední generace, zcela jednoznačně nejmodernější v České republice, která patří ke špičce i v rámci Evropy. Na našem pracovišti ročně tuto léčbu použijeme u více než pěti set pacientů. Nejčastěji jsou to lidé, kteří trpí takzvanou nefrolitiázou nebo urolitiázou, což jsou onemocnění vyznačující se přítomností kamenů v ledvinách nebo močových cestách,“ vysvětluje doc. MUDr. Vladimír Študent, Ph.D., přednosta Urologické kliniky FN Olomouc.

Typickými projevy tohoto onemocnění jsou ledvinové koliky, které jsou provázeny intenzivní bolestí vyzařující do oblasti

třísel. Potíže se ale mohou vystupňovat až k zástavě moči nebo i selhání ledvin. Zdaleka ne u všech pacientů přistupují lékaři k řešení pomocí litotrypse, kdy jsou kameny drceny rázovými vlnami. „Většinu močových kamenů lze ošetřit zvýšeným příjmem tekutin, dietními opatřeními a léky, až devadesát procent z nich potom odejde z těla během tří až šesti týdnů přirozenou cestou. V některých komplikovanějších případech ale bylo nutné přistoupit k operaci, což se ovšem zásadně změnilo v osmdesátých letech minulého století, kdy se začaly využívat právě litotryptory. Dnes už se k chirurgickému vyjmutí kamenů rozhodujeme v méně než pěti procentech případů,“ popisuje docent Študent.

Olomoucká urologická klinika nahradila novým špičkovým litotryptorem původní, více než deset let starý přístroj. „Účinnost terapie byla na dřívějším přístroji menší, řada pacientů musela léčbu podstoupit opakovaně. Nový litotryptor máme zatím krátce, ale předpokládáme už nyní, že úspěšnost léčby bude vyšší a opakovaných výkonů ubude. Mohli bychom tedy zvládnout ošetřit i více pacientů, než doposud,“ konstatuje přednosta kliniky. Lékaři budou navíc moci pomocí litotryptoru léčit i pacienty s urátovými kameny, které nebyly dříve viditelné jinak než na CT přístroji. „Urátové kameny jsou nekontrastní, vyskytují se asi u pětiny pacientů a s novým přístrojem, který je vybaven citlivějším ultrazvukem a zobrazováním v HD kvalitě, je nyní můžeme zaměřit a léčit

rovněž rázovými vlnami. Další výhodou nového litotryptoru je, že výkon je méně bolestivý, a zatímco dříve jsme museli analgezie použít u všech takto léčených pacientů, nyní je nutná u méně než poloviny z nich. Léčba je

tedy výrazně šetrnější,“ doplnil docent Študent. Přístroj nemocnice pořídila za téměř 15 milionů korun, přičemž třetinu zaplatila z vlastních zdrojů a 10 milionů byla dotace Ministerstva zdravotnictví ČR.

POTRUBNÍ POŠTA VE FAKULTNÍ NEMOCNICI

ZRYCHLÍ PŘEPRAVU VZORKŮ DO LABORATOŘÍ, LÉKAŘ I PACIENT SE DOZVÍ VÝSLEDKY DŘÍVE

Za pouhé čtyři minuty je vzorek krve z nejvzdálenější kliniky Fakultní nemocnice Olomouc v její centrální laboratoři. Umožňuje to nová potrubní pošta, kterou nemocnice vybudovala a nyní ji zavádí do provozu. Největší zdravotnické zařízení v Olomouckém kraji si od moderního transportního systému slibuje větší bezpečnost při přepravě vzorků, především se ale pacient dozví výsledky testů rychleji, lékař jej může dříve diagnostikovat a dříve zahájit léčbu. Systém potrubí, v němž zásilky pohání stlačený vzduch, spojuje dvacet budov v nemocničním areálu a měří 13,5 km. Nemocnice do projektu investovala přes 100 milionů korun.

„Projekt zjednoduší, zefektivní a především zrychlí přepravu biologických vzorků k laboratorním vyšetřením. Areál nemocnice má rozlohu bezmála tři desítky hektarů a jednotlivé kliniky byly historicky budovány jako samostatné pavilony. Součástí areálu jsou rovněž Teoretické ústavy, v nichž sídlí Lékařská fakulta Univerzity Palackého v Olomouci a také některá laboratorní pracoviště, která nemocnice i fakulta sdílejí. Každý den jsou z klinik přepravovány stovky vzorků,“ popisuje doc. MUDr. Roman Havlík, Ph.D., ředitel FN Olomouc.

Nemocnice měla dosud zavedenou nepřetržitou pochůzkovou službu, kdy personál pěšky odnášel vzorky k laboratornímu zpracování. „Vzorky se v laboratořích nekumulují a jejich přísun potrubní poštou je plynulejší. Velmi důležitá je i bezpečnost celého systému, kdy je vyloučena chyba lidského faktoru, která by při manuálním přenášení vzorků mohla vzniknout. A tím nejvýznamnějším přínosem pro naše pacienty je fakt, že na výsledky testů čekají kratší dobu a lékaři tak mohou dříve zahájit jejich léčbu,“ vypočítává pozitivita nového transportního systému docent Havlík.

Potrubí je vedeno pod zemí i ve stropních podhledech

Budování systému začalo v říjnu roku 2015 a realizace byla dokončena v závěru loňského roku. „Potrubí, které je podle místa uložení kovové nebo plastové, je vedeno pod zemí i ve stropních podhledech budov. Pro vedení v zemi jsme částečně využili nynější síťové rozvody, někde bylo nutné provést výkopové práce. Vše jsme ovšem zvládli bez omezení provozu klinik. Pacientům i našim zaměstnancům patří dík za to, že s námi měli trpělivost,“ podotýká Ing. Jaroslav Junek, investiční náměstek FN Olomouc.

Rídícím centrem celého systému je takzvané nádraží neboli centrála potrubní pošty, která vyrostla na travnaté ploše mezi III. interní klinikou a klinikami onkologie

a plicních nemocí. Na střeše betonového objektu zapuštěného do terénu vznikl parčík s odpočinkovou zónou pro pacienty a návštěvníky nemocnice. Většina zásilek je automaticky rozdělována právě v centrále a odtud směřována ke svému cíli. K transportu se používají speciální přepravní pouzdra, kterých je nyní v provozu 350. Jejich vnitřní délka je až čtyřicet centimetrů a jsou opatřena pamětovými čipy umožňujícími sledovat a kontrolovat jednotlivé zásilky po celou dobu jejich přepravy.

Transportovány jsou i recepty a dokumenty

Potrubní poštou jsou nyní ve FN Olomouc přepravovány především zkumavky s krví, močí a dalším biologickým materiálem. Transportovány jsou i recepty a dokumenty. Šíře potrubí je 16 centimetrů, což umožňuje i širší využití k přepravě různých materiálů. „Denně je to nyní v průměru přes tisíc zásilek, ale kapacita systému je samozřejmě vyšší. Před spuštěním je nyní transport transfuzních přípravků a plánujeme také zabezpečenou přepravu cytostatik pro léčbu onkologických pacientů. Uvažujeme do budoucna rovněž o využití potrubní pošty k přepravě léků a drobného zdravotnického materiálu,“ doplňuje Bc. Andrea Drobiličová, hlavní sestra FN Olomouc.

Systém potrubní pošty ve Fakultní nemocnici Olomouc je obsluhován pomocí 98 stanic na jednotlivých klinikách a odděleních, které si mohou posílat zásilky podle potřeby mezi sebou. Nemocnice na začátku letošního roku zahájila zkušební provoz systému, který by měl být podle předpokladů ukončen před letními prázdninami. Dosud bylo přepraveno více než 100 000 zásilek, přičemž 77 % z nich dorazilo do cíle do pěti minut a do deseti minut doputovalo do místa určení dokonce 93 % všech zásilek. Potrubní poшту vybudovala FN Olomouc z vlastních zdrojů a investovala do ní celkem 105 milionů korun.

VÍCE FOTOGRAFIÍ NAJDETE NA

[flickr.com/photos/fnol/albums](https://www.flickr.com/photos/fnol/albums)

» Systém potrubní pošty je obsluhován pomocí 98 stanic na jednotlivých klinikách a odděleních, které si mohou posílat zásilky podle potřeby mezi sebou. Foto: 3x Dominik Bachůrek

prof. MUDr. Miloš Táborský, CSc, FESC, FACC, MBA

Narodil se v roce 1962 v západočeské Sušici. Vystudoval gymnázium ve Strakoniciích a 1. lékařskou fakultu Univerzity Karlovy v Praze. Po ukončení studií absolvoval dlouhodobou stáž na I. interní klinice Všeobecné fakultní nemocnice v Praze pod vedením profesora Václava Kordače, prošel zahraničními stážemi v Německu a USA. Po složení atestace z vnitřního lékařství se mu stala osudnou kardiologie, resp. arytmologie v pražské Nemocnici Na Homolce. V roce 2008 se stal docentem na LF Masarykovy univerzity v Brně a v roce 2009 přednostou I. interní kliniky - kardiologické Fakultní nemocnice Olomouc a Lékařské fakulty Univerzity Palackého v Olomouci. Od roku 2015 je předsedou České kardiologické společnosti. Mezi jeho největší profesní úspěchy patří zavedení srdeční resynchronizační léčby v ČR, je autorem řady odborných prací a také učebnic. Žije ve Slavkově u Brna, kromě kardiologie je jeho velkým koníčkem architektura, ale i vinařství a gastronomie. Je nadšeným kynologem, má desetiletého výmarského ohaře Arga.

rozhovor

Miloš Táborský:

OLOMOUC JE PRO MĚ OSUDOVÉ MÍSTO

Jeho pacienti neváhají sednout v Praze na vlak a rozjet se za ním přes celou republiku. Patří mezi uznávané české špičky v léčbě poruch srdečního rytmu, je přednostou kardiologické kliniky Fakultní nemocnice Olomouc a také předsedou České kardiologické společnosti. Odborné zkušenosti sbíral na zahraničních stážích v západní Evropě i v zámorí a moderní evropské trendy v léčbě onemocnění srdce a oběhové soustavy úspěšně zavádí rovněž v českém prostředí. Zastihnout profesora Miloše Táborského v nečinnosti, je téměř nemožné. Je neustále v pohybu. Stejně jako srdeční sval, který je předmětem jeho celoživotního profesního zájmu.

Pane profesore, pocházíte ze západních Čech, jaký je váš vztah k Olomouci?

Olomouc je pro mě nepochybně osudové místo. Za mé vzdělání v kardiologii na mezinárodním poli vděčím Olomouci, tedy přesněji řečeno profesorovi Janu Luklovi, dlouholetému přednostovi I. interní kliniky olomoucké fakultní nemocnice a mému kamarádovi, který mě v polovině devadesátých let doporučil na stáž na univerzitu v německém Münsteru k profesorovi Breithardtovi. Tato stáž v rozvinuté, funkční a technologicky velmi dobře vybavené univerzitní nemocnici byla pro mě motivací k dalšímu vzdělávání. Absolvoval jsem pak ještě odborné stáže v Lipsku na severozápadě Německa a také v americkém Bostonu. Musím znovu poděkovat profesorovi Luklovi, že mi pomohl a využil svého osobního přátelství s profesorem Breithardtem. Bylo to v porevoluční době, která nahrávala dlouhodobým stážím lékařů z východní Evropy v tehdejších západoevropských zdravotnických systémech.

Do čela olomoucké kardiologie jste přišel už jako zkušený specialista z pražské Nemocnice Na Homolce. Jak k tomu došlo?

Do Olomouce jsem se vrátil oklikou před osmi lety. Tehdejší ředitel olomoucké fakultní nemocnice Radomír Maráček plánoval vytvořit nový koncept kardiologie a usoudil, že by se vedení tohoto oboru měl ujmout někdo zvenčí. Vyzval mě, abych se přihlásil do výběrového řízení na přednostu I. interní kliniky - kardiologické. Ten konkurz nebyl jednoduchý, protože jsem v něm soupeřil s velmi silnými osobnostmi, jako byl například právě můj přítel a učitel profesor Lukl a řada dalších. Ale konkurz jsem vyhrál a pro mě to byla další motivace, abych tehdy stagnující olomouckou kardiologii povzněl nejprve

na českou a později i na evropskou úroveň. Osm let uběhlo velmi rychle, postupně se nám tyto cíle daří plnit, ale máme ještě hodně práce před sebou.

Když se ohlédnete zpět, kam se posunula olomoucká kardiologie za posledních několik let?

Olomouc je dnes mezi českými kardiocentry vnímána jako velmi výrazné kardiologické pracoviště. Když budu citovat profesora Petra Widimského (vedoucí lékař pražského kardiocentra FN Královské Vinohrady a bývalý předseda České kardiologické společnosti - pozn. red.), olomoucká kardiologická klinika se jako jediné mimopražské centrum snaží v oblasti klinické i vědecko-výzkumné držet krok s evropskou kardiologií. A to je moje vize. Univerzitní kardiologické pracoviště musí být velmi progresivní, dynamické, musí zavádět moderní technologie, novou léčbu, musí být neustále na špičce v daném oboru.

To jistě není snadné. Jaké kroky jsou pro kliniku nezbytné, aby mohla udržovat kontakt se špičkou v oboru?

Je třeba investovat do personálu, stabilizovat tým, omladit ho a vidět perspektivu na dalších deset let. Jsem velmi rád, že se nám letos ve spolupráci s vedením nemocnice podařilo získat čtyři nové lékaře, dva už mají atestaci z kardiologie, dva jsou před atestací. Jsme nyní věkovým průměrem jedním z nejmladších kardiologických pracovišť u nás. Čeká nás další restrukturalizace kliniky, která je pro nás zásadní. Ambulantní i lůžková část zůstane ve stávajících prostorách, ale v rámci rekonstrukce nejstarší budovy Františka Josefa, která je plánována v příštích letech, vzniknou nové multifunkční sály. Ty mají sdružovat dva sály pro elektrofyziologii

a dva pro intervenční kardiologii, další dva sály bude využívat radiologická klinika pro intervenční radiologii. Společně s radiologií, ale i s neurochirurgií bychom pak měli sdílet nezbytné zázemí, jako je magnetická rezonance, CT přístroj a další zobrazovací technologie.

Klinika je součástí komplexního kardiovaskulárního centra, kterých je v zemi celkem jedenáct. Jak funguje spolupráce jednotlivých oborů?

Budování silného kardiocentra v Olomouci považuji za velmi důležité. Kardiologii nevnímám pouze jako samostatný obor, ale je tady nutná intenzivní spolupráce s kardiochirurgií, která se v naší nemocnici daří. Měsíčně jen na naší klinice indikujeme asi pětadvacet pacientů, pro které je výhodnější kardiochirurgická operace. Obecně počet kardiochirurgických výkonů v Česku klesá, ale my se snažíme spíše o mírný nárůst jejich počtu právě zaváděním nových výkonů například u pacientů s fibrilací síní a u některých dalších diagnóz, kde kardiologická léčba nepřináší dostatečný efekt. Velmi dobrá je rovněž spolupráce s radiologií zejména v oblasti intervenčních výkonů a také při výchově nových radiologů. Nesmím zapomenout také na spolupráci s cévní chirurgií, kde se setkáváme především v oblasti angiologické péče a kterou chceme dále rozvíjet.

Vaše aktivity směřují i do oblasti telemedicíny, přičinil jste se o vznik Národního telemedicínského centra, které funguje v rámci FN Olomouc. Co si má veřejnost pod tímto pojmem představit?

Máme ambici stát se špičkovým výzkumným pracovištěm, které bude rozsahem svých činností unikátní v celé ČR a bude

spolupracovat s dalšími odbornými vzdělávacími, výzkumnými a péči poskytujícími pracovišti v rámci celé ČR i zahraničí. Pro pacienty je přínos zřejmý z jednoduchého příkladu, který už u nás v praxi funguje. Například nemocní s implantovaným kardiostimulátorem či defibrilátorem jsou díky moderním technologiím pod stálým dohledem lékařů, jejich přístroj vysílá přes mobilní telefon informace do lékařova počítače, svůj zdravotní stav pacienti konzultují s lékaři na dálku přes počítač nebo tablet. To všechno už je dnes na našem pracovišti realita. V současnosti se výzkum zaměřuje zejména na kardiologii a diabetologii. Chceme jej ale rozšířit do dalších oblastí medicíny, jako je například onkologie, pneumologie, neurologie, kde má využití telemedicínských technologií smysl a potenciál dalšího rozvoje.

Národní telemedicínské centrum ale není jen virtuální projekt...

To jistě není. Současně pracujeme na grantech a evropských projektech, které podpoří vybudování skutečného centra přestavbou nynější budovy alergologie v areálu nemocnice. Alergologie samozřejmě i v nových prostorách zůstane a získá zmodernizované ambulance, budova má dále fungovat pro široké spektrum oborů se zájmem o moderní eHealth medicínu a nabídne i prostory pro alternativní léčebné postupy, jako je například čínská medi-

cína. Se stavbou by se mohlo začít nejdříve v příštím roce, vše ale bude záležet na tom, zda se nám podaří získat finance, což se dozvíme v září, kdy budou projekty vyhodnocovány. Osobně v telemedicíně spatřuji velkou budoucnost - cestují data, necestuje pacient. Tedy přesněji řečeno pacient cestuje za lékařem méně často. Je ale jisté důležité dodat, že pohled zkušeného lékaře žádná technologie nemůže nahradit.

Jakým způsobem se vaše klinika prezentuje navenek, jak ji vnímají pacienti a jak odborná veřejnost?

Cení si skutečnosti, že máme řadu pacientů z Prahy nebo ze vzdálenějších koutů republiky, kteří neváhají sednout na vlak a jedou se k nám léčit. Myslím, že ve srovnání s českými nemocnicemi mají ty moravské jiný přístup personálu, což vyplývá ze srdečnější povahy zdejších lidí. Naše sestry musím pochválit a poděkovat jim za přístup k nemocným, jsou empatické, velmi dobře s nimi komunikují a pacienti tak vnímají prostředí kliniky jako přátelské. Co se týká odborné veřejnosti, jistě se najdou kolegové, kteří nás mohou vnímat jako nemocnici na periferii, ale z toho si já osobně nic nedělám. Naše práce svědčí o něčem jiném. My se spíše inspirováme evropskými pracovišti, chceme se dotáhnout na evropskou úroveň a jsem rád, že jsou naši lékaři aktivní v rámci významných evropských i zámořských kongresů. Na

letošním kongresu Evropské kardiologické společnosti, který je nejvýznamnější akcí svého druhu na světě, představí výsledky naší práce v rámci přednášek a posterů jednatřicet lékařů, kteří se jej aktivně účastní. To je opravdu neobvykle vysoké číslo a moc mě to těší. Jsme významným vzdělávacím pracovištěm jako součást Lékařské fakulty Univerzity Palackého v Olomouci, vytváříme moderní učebnice, používáme moderní způsoby výuky, zajišťujeme stáže a programy pro mladé kardiology. Naše spolupráce s vedením lékařské fakulty je velmi dobrá.

Před dvěma lety jste se stal předsedou České kardiologické společnosti. Jak složité bylo prosadit se z Olomouce do čela tak významné odborné organizace?

Je to výsledek patnáctileté intenzivní práce. Byl jsem řadu let aktivní ve výboru společnosti, byl jsem také předsedou organizačního výboru výročních sjezdů. Mé zvolení předsedou vnímám jako ocenění mé dlouholeté pozitivní práce pro odbornou společnost, ale je to zároveň také velký závazek. Česká kardiologická společnost je druhou nejstarší společností v Evropě a třetí na světě, byla založena profesorem Václavem Libenským a za dva roky si připomeneme devadesáté výročí od jejího vzniku. Je vnímána jako velmi silný, stabilní, nezávislý a seriózní partner. Naše

hlavní role je v oblasti vzdělávání, odborná společnost je garantem udržení kvality oboru, ale prosazujeme do praxe také nové léčebné programy. Vyjednáváme s plátcí zdravotní péče o zavádění nových výkonů, nových léčiv, aby se možnosti léčby pro české pacienty posouvaly dál.

Poměrně dlouhou dobu jste působil v Německu. Můžete srovnat úroveň péče u našich západních sousedů s péčí dostupnou v České republice?

Velmi se německému systému blížíme. V kvalitě léčby a kvalitě sledování pacientů nevidím zásadní rozdíly. Řadu novinek v kardiologické léčbě zavádíme u nás současně s německými kolegy, dostupnost péče je velmi podobná a v některých segmentech jsme i napřed. Naše zdravotnictví je velmi dobré a je dokonce lepší, než dovoluje naše ekonomika, a to především díky nadšení lékařů a sester, díky jejich osobnímu přístupu a velké péli. Extrémně vysoká úroveň medicíny má v českých podmínkách svou tradici, zdravotníci dobře vnímají potřeby pacientů, a to, co je dnes možné v kardiologii, onkologii a řadě dalších oborů, je skutečně špičkové a nelze na to nadávat.

Proč jste se vlastně rozhodl pro medicínu a proč právě pro kardiologii?

Vyrůstal jsem v přísně lékařském prostředí. Maminka byla internistkou a pracovala v regionální nemocnici v Sušici. Později dostala příkazem věnovat se praktickému lékařství, takže jsem s ní jako dítě jednou týdně odpoledne po škole jezdil za pacienty do okolí Sušice a Horažďovic. Viděl jsem zblízka tvrdou práci venkovského praktika, který tehdy do značné míry suploval i záchrannou službu.

Otec byl stomatolog, pracoval jako vedoucí stomatologického oddělení rovněž v sušické nemocnici, ale v rámci atestace pobýval i na klinice brněnské nemocnice U svatě Anny, kam jsem také občas jezdil s ním. Tohle prostředí mě formovalo, myslím, pozitivně. Že jsem si pak zvolil právě kardiologii, to byla spíše náhoda. Na začátku devadesátých let jsem už pracoval v pražské Nemocnici Na Homolce, lékař si tehdy nemohl moc vybírat,

„**Naše zdravotnictví je velmi dobré a je dokonce lepší, než dovoluje naše ekonomika, a to především díky nadšení lékařů a sester.**“

ale měl jsem štěstí, že jsem byl u transformace interny na samostatné kardiologické pracoviště. Soustředil jsem se pak zejména na poruchy srdečního rytmu, ale po příchodu do čela kliniky v Olomouci bylo pro mě nezbytné vnímat obor komplexně, takže jsem se musel doučit základy kompletní kardiologie.

Netajíte se tím, že vaší velkou zálibou je architektura a že jste dokonce kdysi váhal, zda si ji nevybrat jako profesí. Co konkrétně vás na tomto oboru zaujalo?

Naše rodina vlastní funkcionalistický dům postavený ve třicátých letech minulého století. Dětství jsem prožil v tomto prostředí i se vším interiérovým vybavením a dobovými předměty denní potřeby. Zažil

jsem i bídu padesátých a šedesátých let, kdy jsme z vůle komunistů museli v našem vlastním domě obývat jen jeho malou část prostor a v dalších místnostech ubytovali dělníky z uranových dolů. Dům máme dodnes a rádi se tam se sestrou vracíme. Když jsem působil v Lipsku v Německu, bylo to blízko do Dessau, kde na počátku minulého století vznikla slavná architektonická škola Bauhaus. Měl jsem možnost tam o víkendech jezdit a navštěvovat archiv, studovat v detailu éru Bauhausu a Výmarské republiky, to pro mě bylo velmi zajímavé. Po návratu jsem se pak začal zajímat na období od kubismu po funkcionalismus i v české architektuře v Praze, Brně i Olomouci, ale také v řadě dalších míst České republiky, kde se dají stále objevovat zapomenuté skvosty z této doby. Fotím si je, snažím se nahlédnout i do interiéru, zajímají mě i osudy rodin, které tyto domy vlastnily. Je to pro mě ventil od medicínské práce, do které jsem ponořen většinu času.

Vidíte svou profesní budoucnost stále v srdci Hané?

V Olomouci jsem spokojený. Odmítl jsem jiné nabídky, baví mě pokračovat v díle, které jsem tady začal. Připravuji si i svého nástupce, aby byla zachována kontinuita odborné práce a abych v budoucnu předával kliniku jako kvalitní, silné a stabilní pracoviště. Stále mám zásadu, že tři dny v týdnu aktivně provádím kardiologické výkony na našich sálech. Přednosta, který chodí jen po vizitách a dělá politiku a propagaci, není dobrý přednosta. Musíte pracovat s pacienty, musíte se setkávat s výsledky vlastního pracoviště a sám se na nich přímo podílet. Je to určitá sebereflexe a navíc mě práce s pacienty stále velmi baví.

..... inzerce

Navštivte nejstarší léčebné lázně na Moravě.
Jen 12 km od Olomouce.

Lázeňská sezóna začíná!

Léčíme nemoci pohybové, nervové, kožní, onkologické a cévní. Vybrat si můžete z více než 100 léčebných a relaxačních procedur, nabídky pobytů i last minute.

3. června

LÁZEŇSKÝ DEN ZDRAVÍ I. A DEN DĚTÍ
přednášky, cvičení, koncert ELÁN REVIVAL

1. července

FRANCOUZSKÝ DEN
koncert francouzského folklorního souboru a francouzská gastronomie

2. září

LÁZEŇSKÝ DEN ZDRAVÍ II. s Rock & Roll bandem Marcela Woodmana
přednášky, cvičení

tel.: 581 571 000
pobyty@lazneslatinice.cz

Další akce na www.lazneslatinice.cz

lidé v nemocnici

MLADÉ ZUBNÍ LÉKAŘCE Z TAŠKENTU UČAROVALA OLOMOUC

Vzdálenost bezmála pět tisíc kilometrů musí překonat zubní lékařka Yuliya Morozova, když se rozhodne navštívit svou rodinu. Žije a pracuje v České republice, ale pochází z Uzbekistánu ve Střední Asii. Mladá zubní lékařka byla před osmi lety přijata na doktorský studijní program Lékařské fakulty Univerzity Palackého v Olomouci a o rok později začala pracovat nejprve jako asistent a nyní už jako odborný asistent na Klinice zubního lékařství Fakultní nemocnice Olomouc. Věnuje se pacientům konzervačního oddělení a aktivně se také podílí na výuce studentů zubního lékařství a Dentistry. V srdci Evropy a v srdci Moravy je podle svých slov šťastná a plánuje tady zůstat natrvalo.

K českému jazyku měla Yuliya Morozova blízko díky tatínkovi, který jako překladatel z češtiny a do češtiny působil při českém velvyslanectví v Taškentu, hlavním městě Republiky Uzbekistán. „Nemáme v rodině žádného lékaře ani zubaře, ale náklonnost k tomuto povolání se u mě projevovala už v dětství, kdy jsem chodila s maminkou k zubaři a o všechno kolem jsem se hodně zajímala. Vystudovala jsem pak střední všeobecnou školu s chemickým zaměřením, což má nakonec k zubnímu lékařství také blízko. Váhala jsem pak mezi pediatriem a zubním lékařem, který nakonec zvítězil,“ popisuje své rozhodnutí studovat Stomatologickou fakultu Taškentské lékařské akademie, kde studia úspěšně dokončila před deseti lety.

Vždy se chtěla podívat do Evropy a po studiu přemýšlela, kde by mohla své znalosti dále rozvíjet v praxi. „Měla jsem pár známých, kteří v České republice studovali, a věděla jsem od nich, že je tady vysoká úroveň vzdělávání i dobré možnosti uplatnit se v medicíně. Česky jsem se učila sama i s tatínkovou pomocí. Roční kurz češtiny jsem pak absolvovala v Poděbradech, odkud jsem zamířila do Olomouce. Vybrala jsem si ji proto, že je to vyhlášené univerzitní město, což pro mě bylo velmi důležité. Vedle praktického zubního lékařství se totiž věnuji také vědě a výzkumu,“ vysvětluje Yuliya Morozova.

Kolegové na klinice ji podle jejich slov ihned přijali mezi sebe a kolektiv konzervačního oddělení, kde se mimo jiné věnuje diagnostice a ošetření zubního kazu

» Na konzervačním oddělení kliniky zubního lékařství pečuje o dospělé pacienty. V rámci prevence se ale ráda věnuje i dětem.
Foto: 2x Dalibor Peřina

Stomatolog Yuliya Morozova, Ph.D.

Narodila se v roce 1986 v Taškentu v Uzbekistánu. V roce 2002 absolvovala s vyznamenáním střední školu s chemickým zaměřením a získala kvalifikaci chemička-laborantka. V roce 2007 dokončila studia na Stomatologické fakultě Taškentské lékařské akademie, rovněž s vyznamenáním. V roce 2009 byla přijata na doktorský studijní program LF UP v Olomouci, který úspěšně absolvovala v roce 2013. Od roku 2010 pracuje jako asistent a od roku 2013 jako odborný asistent na Klinice zubního lékařství FN Olomouc. Specializuje se na konzervační zubní lékařství. Aktivně se podílí na teoretické a praktické výuce studentů zubního lékařství včetně výuky zahraničních studentů. Je autorkou a spoluautorkou řady odborných publikací a přednášek. V současné době je zařazena do habilitační přípravy.

a jeho následků u dospělých pacientů, je prý skvělý. „Máme tady skupinu mladých lékařů, ale i těch zkušenějších, a vycházíme spolu výborně,“ říká. Ráda se zapojuje také do preventivních akcí pro děti. „Věnuji se prevenci a děti jsou právě tou primární skupinou, kde bychom měli preventivně působit. Když se od malička naučí správně starat o své zuby, bude stav jejich chrupu lepší a třeba nebudou muset absolvovat žádné ošetření a budou stačit jen pravidelné prohlídky. Děti mám moc ráda a baví mě s nimi pracovat formou hry,“ podotýká Yuliya Morozova.

I přes veškeré preventivní programy je podle ní stále nejčastějším onemocněním tvrdých zubních tkání právě zubní kaz, jehož tvorba souvisí jak s nedostatečnou a nepravidelnou péčí o chrup, nesprávnou technikou čištění zubů, tak i se stravou. „Stravování hraje velkou roli, zejména sladká a kyselá jídla a nápoje. Z jedné

strany podporují tvorbu kazu cukry, na zuby ale působí také nejrůznější kyseliny, které způsobují eroze tvrdých tkání. Důležité je čistit si zuby správnou technikou minimálně ráno i večer vždy alespoň tři až pět minut, a nezapomínat také na čištění mezizubních prostor mezizubními kartáčky nebo zubní nití,“ vysvětluje.

Ve svém volném čase se Yuliya Morozova věnuje orientálnímu tanci a se skupinou tanečnic občas i vystupuje na veřejnosti. Také ráda peče a vaří a to jak českou kuchyní, tak i podle tradičních rodinných receptů. „Rodina je daleko, ale jsem moc ráda, že dnes díky internetu a moderním počítačovým technologiím můžeme být kdykoliv v kontaktu i na tak velkou vzdálenost. Rodina mi chybí a já určitě chybím jim, ale vědí, že jsem tady spokojená. Chci v Olomouci zůstat. To město má pro mě zvláštní atmosféru a cítím se tady moc dobře,“ dodává mladá lékařka.

Píšete nám

VAŠE DOPISY A E-MAILY NÁS TĚŠÍ, jsou pro nás zpětnou vazbou a vodítkem, jak naši práci dělat co nejlépe. Pokud se nám to daří a nemocný dokáže naši péči ocenit, je každé malé poděkování velkým povzbuzením. Obracet se můžete na redakci NemMAGAZÍNU, kontakty najdete v tiráži na straně 3.

VELKÝ DÍK ZA TO, ŽE VRACÍTE NEMOCNÉ ZPĚT DO ŽIVOTA...

Dovolte mi podělit se s vámi o své zkušenosti z FN Olomouc, kde jsme dlouhá léta pracovala jako zdravotní sestra. Můj manžel byl hospitalizován na I. chirurgické klinice se závažnou nemocí. A byl to MUDr. Lubomír Starý, který významně ovlivnil manželův život, už téměř ztracený, perfektně provedenou složitou operací. Pan doktor je člověk výjimečný nejen svou profesionalitou, ale rovněž svou vstřícností, citlivostí a laskavostí. Díky němu a celému zdravotnickému týmu bylo podstatně zmírněno utrpení mého manžela v těžké nemoci a prodloužen čas, který mohl ještě prožít se svými blízkými. Všem profesionálním lékařským odborníkům zasvěceným do manželova zdravotního stavu bylo zřejmé, že v jeho situaci byl náročný zákrok naprosto adekvátním a nejlepším řešením. Následná paliativní léčba to jen potvrdila. Veliký dík za dovednost a zručnost vašich lékařů, se kterou vrací pacienty zpět do života. Veliký dík i jménem mého manžela všem lékařům a zdravotnickému personálu I. chirurgie, kde byl hospitalizován. Dovolte mi popřát, abyste měli stále jen tak vděčné klienty, jako jsem já se svým manželem. Vlasta M., Olomouc

DÍKY UMU VAŠICH LÉKAŘŮ SE MOHU VĚNOVAT SPORTU...

Loni v prosinci a letos v dubnu jsem byla operovaná na Ortopedické klinice s ramenem. A i tentokrát jsem byla maximálně spokojena s péčí a profesionalitou lékařů i ostatního personálu. Víím, že se vždy očekává výborný výkon a že vše dopadne dobře, ale také mi je jasné, že to není věc samozřejmá a že to všechny zúčastněné stojí hodně úsilí, obzvláště v mém případě. Proto opět mé velké poděkování patří lékařům MUDr. Radimu Kalinovi, Ph.D. a jeho celému operačnímu týmu, ošetřujícím lékařům na odděleních a anesteziologům. Konkrétně u anesteziologů oceňuji přístup a komunikaci s pacientem. MUDr. Kaliny si vážím jak pro jeho odbornost, zkušenosti a zručnost, tak pro jeho lidský a vstřícný přístup, se kterým mi vždy dokázal srozumitelně vysvětlit situaci a navrhnout řešení. A konkrétně nyní jsem mu vděčná za včasný invazivní zákrok v mém rameni, protože klinické příznaky

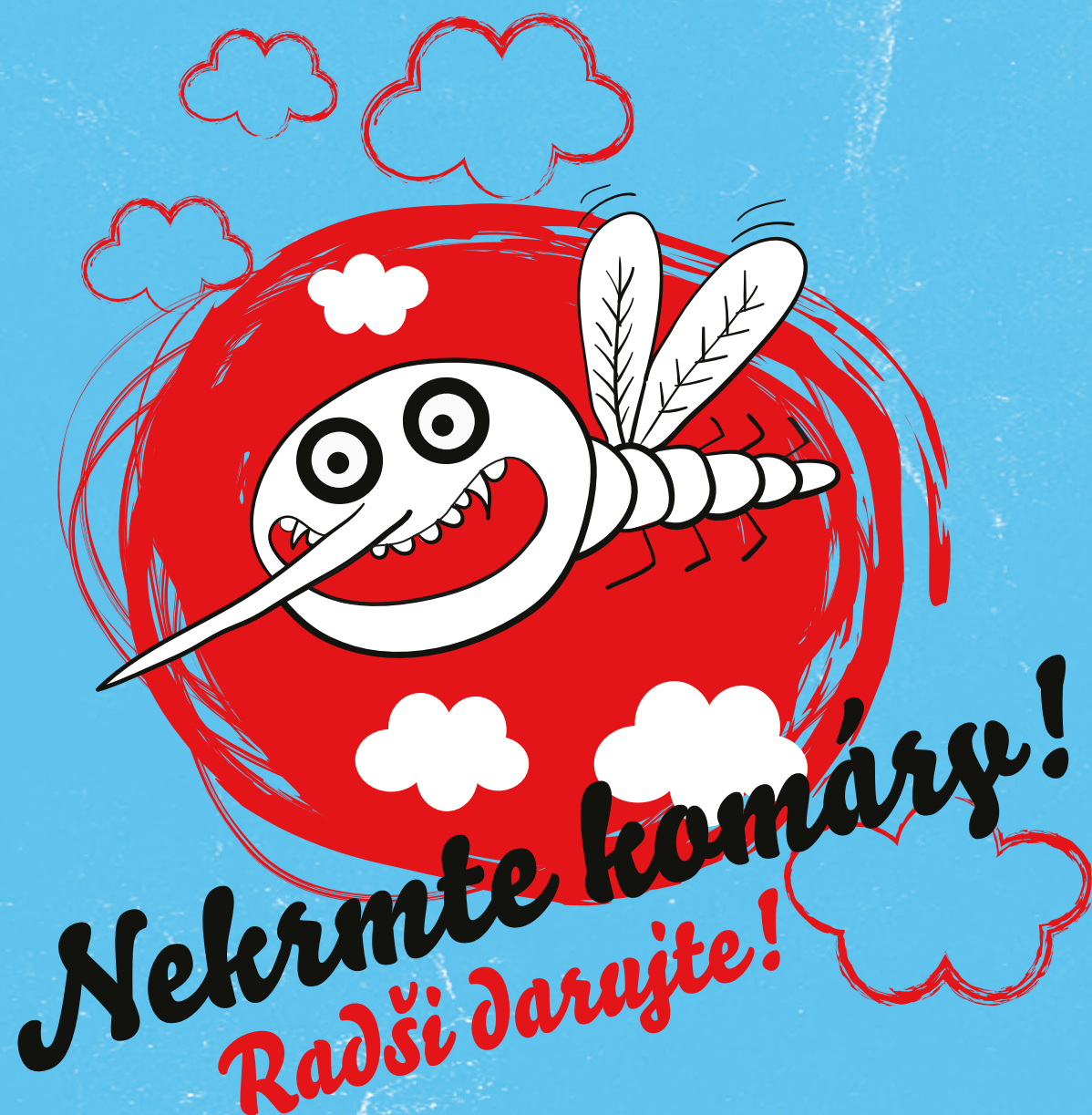
rozhodně nenaznačovaly problém, který se při operaci objevil. Další komplikace se objevily při následné rehabilitaci, kdy se stav nelepšil tak, jak by měl. Proto jsem absolvovala i druhou operaci a díky ní jsou prognózy opět pozitivní. Velice si vážím také přístupu zdravotních sester a ostatního zdravotního personálu. Sama jsem vystudovaná diplomovaná dětská sestra, takže víím, co všechno obnáší péče o pacienta na lůžku i v „zákulisi“. Způsob, jakými sestry přistupují k pacientovi – trpělivě, lidsky, s péčí, dobrou náladou – mě neustále překvapuje. Díky za to, jak pomáhají nejen mě, ale i ostatním pacientům zvládat nepříjemné a bolestivé okamžiky po operaci. Jako sportovec jsem ráda, že mé zdravotní problémy jsou stále řešitelné a díky moderním metodám medicíny a umu lékařů se stále mohu věnovat svému koníčku – divoké vodě. Ještě jednou všem moc děkuji. Petra H.

DĚKUJI ZA VSTŘÍCNÉ CHOVÁNÍ A PŘEJI VÁM SPOKOJENÉ KLIENTY...

Chtěla bych vyslovit pochvalu a poděkování za milé a vstřícné chování personálu vaší nemocnice. Letos v dubnu jsem navštívila neurologickou ambulanci, kde jsem byla vyšetřena paní MUDr. Andreou Bártkovou. Přístup paní doktorky byl na velmi profesionální úrovni. Mile mne překvapilo vstřícné a empatické chování. Přítomná sestřička v ambulanci byla taky velmi milá. Prosím tlumočte mé poděkování i vedení Neurologické kliniky. Přeji vám schopné, spolupracující, spokojené klienty a hodně úspěchů v další práci. Lenka P., Třebíč

JSEM RÁD, ŽE JSEM SE NECHAL PŘESVĚDČIT K HOSPITALIZACI...

Chtěl bych pochválit psychiatrické oddělení 32C, kde jsem byl přijat k hospitalizaci pro panickou poruchu. Tímto bych chtěl poděkovat celému týmu pod vedením přednosty Kliniky psychiatrie prof. MUDr. Jána Praška, CSc. Celý terapeutický program je profesionálně postaven a všichni lékaři si zaslouží pochvalu. Léčbu zvládám bez trvalé medikace a jsem rád, že jsem se nechal přesvědčit k hospitalizaci. Obzvláště bych chtěl pochválit MUDr. Aleše Grambala za jeho profesionalitu a důslednost. Přeji mnoho úspěchů. Michal R.

**470 ml krve
nakrmí 78 333 komárů
nebo zachrání 3 lidské životy**

Krev je nejcennější tekutina, kterou nelze laboratorně vyrobit. Průměrně dostane každý z nás během svého života pětkrát krevní transfuzi a dvanáctkrát lék vyrobený z krve. Neplývejte zbytečně krví. Raději ji darujte a pomozte možná i sobě.

www.facebook.com/470ml

vzorový dům KUBIS 631

2.289.650,- Kč

Cena za provedení na klíč, včetně 15% DPH, pergoly, základové desky a dopravy.

KUBIS 74

2 497 800 Kč včetně DPH a základové desky

LARGO 98

2 199 950 Kč včetně DPH a základové desky

NOVA 101

2 570 250 Kč včetně DPH

VZOROVÝ DŮM OLOMOUC
Hněvotín 465

tel.: 775 910 966

www.vzorovydumolomouc.cz

Píšíte nám

VAŠE DOPISY A E-MAILY NÁS TĚŠÍ, jsou pro nás zpětnou vazbou a vodítkem, jak naši práci dělat co nejlépe. Pokud se nám to daří a nemocný dokáže naši péči ocenit, je každé malé poděkování velkým povzbuzením. Obracet se můžete na redakci NemMAGAZÍNU, kontakty najdete v tiráži na straně 3.

DÍKY VAŠÍ PĚČI JSEM SE PODRUHÉ NARODIL...

Díky včasné a profesionální péči olomoucké fakultní nemocnice jsem se doslova podruhé narodil. Vím, že žádná slova poděkování nemohou mít váhu lidského života, ale přesto mi dovolte aspoň takto vyjádřit uznané poděkování týmu vaší nemocnice. Hrubě jsem podcenil toxicitu benzinových výparů z penetračního nátěru a našla mne až manželka v bezvědomí. Probudil jsem se teprve na druhý den na klinice anesteziologie, resuscitace a intenzivní medicíny. Až z lékařské zprávy jsem si uvědomil, že mým štěstím byla v Olomouci perfektně fungující záchranná služba s návazností na urgentní příjem a další pracoviště nemocnice. Mrzí mne, že nemohu poděkovat konkrétním lidem, ale přesto bych chtěl poděkovat celému týmu, který mne v Olomouci zachránil. Děkuji vám všem, kteří jste mi pomohli v této těžké době. S láskou a vděkem za všechno, co jste pro mne doposud udělali a ještě uděláte.

Uvědomoval jsem si až perfektně fungující tým lékařů a sestřiček na KARIM vaší nemocnice. Vynikající přístrojové vybavení, výborná organizace, prvotřídní profesionalita, to vše bylo úžasné. Ale co mne ještě ohromovalo, byl opravdový lidský zájem o pacienta. Taková otázka od sestřičky: „Není Vám zima, chcete jiné pyžamo, spáváte dobře?“... člověka pohladí. Nebo když mne lékař prohlížel před propuštěním, tak musím říct, že naposledy na vojně jsem zažil tak pečlivou prohlídku celého těla. Přitom mi lékař pociťově vysvětloval nutnost dobrání antibiotik s následným důrazným upozorněním, že kdyby se mi něco doma nezdálo, ihned mám volat. Prostě péče par excellence, neustále se mi někdo věnoval. Nedostává se mi slova. Mít na pracovišti kvalitní tým není samozřejmostí, takové týmy nepadají z nebe, někdo je musel vytvořit a potom taky motivovat. Ve vaší nemocnici se to podařilo. S opravdovou a hlubokou úctou děkuji vaší nemocnici za záchranu mého života. Evžen M., Olomouc

ZACHRÁNILI JSTE MI SYNA, ZE SRDCE DĚKUJI...

Je to rok, co váš tým zachránil život mého syna o velikonočním pondělí, kdy se stala nešťastná nehoda. Chci všem z celého srdce

poděkovat za veškeré úsilí, které jste vynaložili, a za obrovskou péči. K dnešnímu dni udělal velké pokroky, dokonce už umí mluvit, čekají jej další rehabilitace zaměřené na pohybovou stránku. Jsem šťastná, že je mezi námi. Přejí vám hodně dalších výborných úspěchů. Milada K.

DALI JSTE MNE DOHROMADY ZDRAVOTNĚ I PSYCHICKY...

Děkuji všem zdravotním zaměstnancům z Hemato-onkologické kliniky Fakultní nemocnice Olomouc za veškerou lékařskou péči. Starali se o mne, když jsem v loňském roce těžce onemocněl. Byli to oni - celý tým zdravotníků, kteří mne dali po stránce zdravotní a psychické dohromady a kteří se mnou v léčbě této zhoubné nemoci pokračují dále a pokračovat budou, pokud budu existovat. Proto vám ještě jednou děkuji za všechno, co jste pro mne doposud udělali a ještě uděláte. Jste všichni moc a moc skvělí. Děkuji a přeji vám další úspěchy i pevně zdraví do příštích let. František B.

VAŽTE SI PROSÍM EMPATICKÝCH LÉKAŘŮ...

Ráda bych poděkovala paní doktorce Janičce Strážnické, která se rok starala o mého tatínka a jemu i jeho rodině pomohla prožít poslední rok jeho života v psychické rovnováze. Její lidský, empatický a chápatý přístup nám pomohl vše zvládnout a její odborná lékařská péče, které jsme zcela věřili, měmu tatínkovi pomohla důstojně dožít. Važte si prosím takových lékařů. S úctou k Fakultní nemocnici Olomouc a paní Strážnické. Tereza G.

PRÁSKLA MI AORTA, PŘIVEDLI JSTE MĚ K ŽIVOTU...

Chci poděkovat vašemu lékařskému personálu a zdravotním sestrám, kteří mne loni v prosinci při operaci pod vedením doc. MUDr. Jiřího Hermanna, Ph.D., přivedli opět k životu. Měl jsem prasklou výduť aorty. Dále

děkuji za pooperační starost všem na JIP. Dnes tři měsíce po operaci se cítím velmi dobře. Ani nevím, jak bych slovy vyjádřil díky za vaši obdivuhodnou práci. Moc, moc, moc děkuji za záchranu života. Jan D., Přerov

NIKDE JSEM SE NESETKALA S TAK VLÍDNÝM PŘÍSTUPEM...

Dovolte mi, abych poděkovala celému personálu Kliniky plicních nemocí a tuberkulózy, konkrétně oddělení 26 za vynikající péči, kterou poskytovali naší klientce nejen v posledních chvílích jejího života. V našem zařízení jsme o ni pečovali více jak 7 let. K velkému poděkování se připojuje také jediná dcera pacientky. Za celou dobu své práce v pomáhající profesi, kterou vykonávám od roku 2001, jsem se nikde nesetkala s tak vlídným přístupem, empatií a snahou o uzdravení nemocného, včetně příkladné prevence proti dekubitům, což je nesmírně nutný a důležitý aspekt pro důstojný a co nejméně bolestný odchod člověka z pozemského života. Nikdy nezapomenu nejen na velmi přívětivý tón hlasu a profesionální přístup pana primáře MUDr. Stanislava Losseho, lékařky MUDr. Denisy Rozsíválové a dalších, kteří pracují pod vedením přednosty kliniky prof. MUDr. Vítězslava Kolka, DrSc. Udělali maximum, které pro tak těžce nemocného člověka lze. Děkuji s úctou. Lenka V., Bouzov

DÍKY VAŠÍ PĚČI MÁME DVOJČÁTKA, DĚKUJEME...

Ráda bych tímto vřele poděkovala všem pracovníkům Centra asistované reprodukce Porodnicko-gynekologické kliniky Fakultní nemocnice Olomouc. Děkuji za péči a ochotu, s jakou jste o mně a mého muže pečovali. Setkávali jsme se více než dva roky, stálo nás to spoustu úsilí, času, nervů i peněz, ale naštěstí se vše zdařilo a dnes máme doma dvojčátka. Narodila se v srpnu loňského roku ve vaší porodnici. Byli to dva dvoukiloví drobečci a je k neuvěření, že děvčátko už má první zoubek a chlapeček začíná lézt po čtyřech. Pro nás je to velké štěstí, že jsme se díky vaší společné práci takového zázraku dočkali. Děkuji a přeji celému týmu mnoho dalších šťastných rodičů a dětí. Lenka K., Záběh

Orientační plán

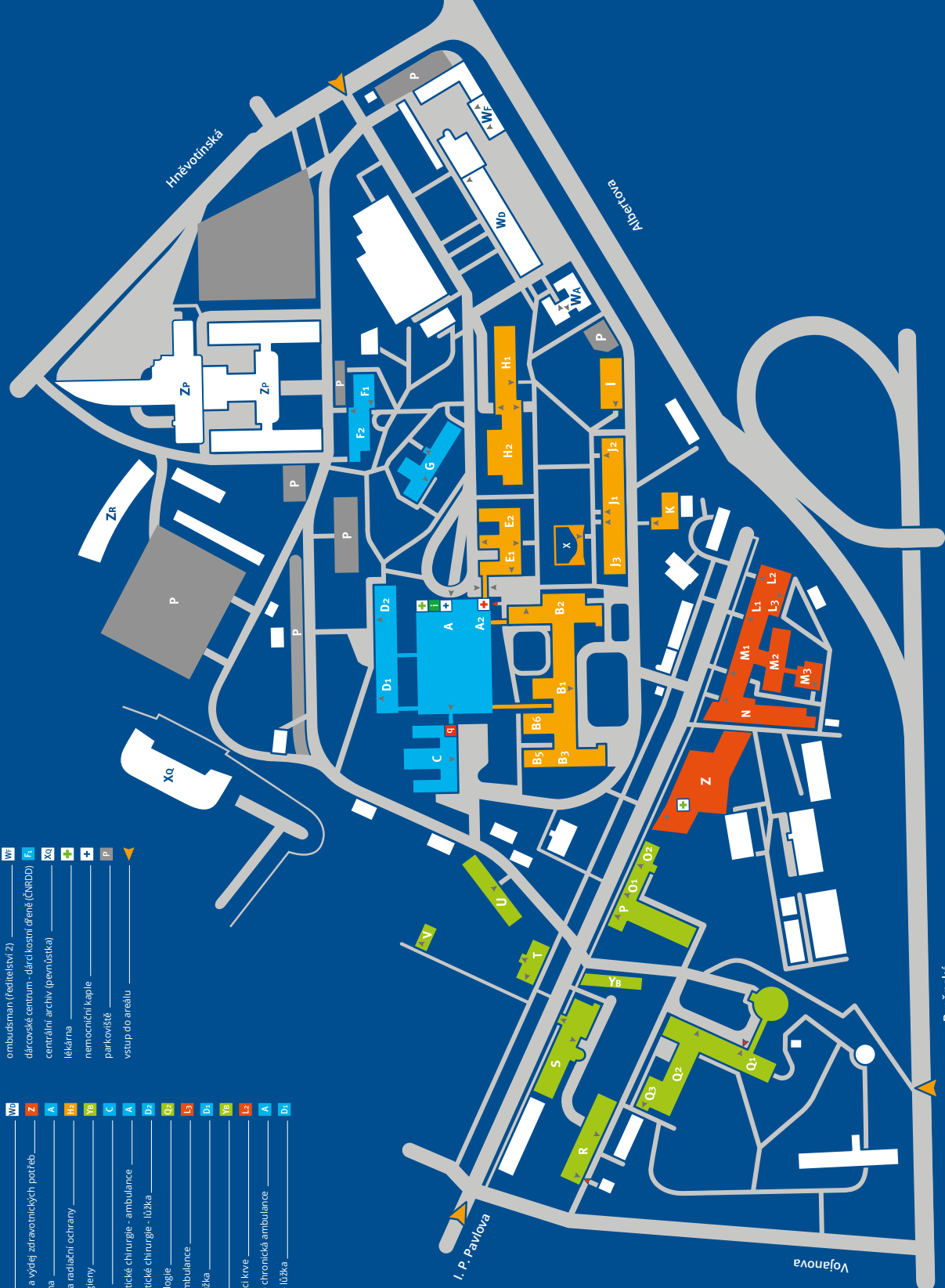
- urgentní příjem
- LPS (pohotovost) - dospělá
- LPS (pohotovost) - dětská
- LPS (pohotovost) - zubní
- informační centrum
- babybox

- rodinný lékař
- ambulance (fakultní 2)
- diagnostické centrum - dárce kostní dřeně (ČNIGD)
- centrální archiv (genetika)
- lékárna
- nemocniční kaple
- parkoviště
- vstup do areálu

- alergologie a klinická imunologie
- centrální operáční sál a sterilizace
- geriatrie - ambulance
- geriatrie - lůžka
- intenzivní péče chirurgických oborů
- klinická biochemie
- klinická biochemie - dědičné metabolické poruchy
- klinická logopedie
- léčebné výšky
- lékárna - hlavní a výdej zdravotnických potřeb
- lékárna - výdejna
- lékařské týmy a radiční ochrany
- nemocniční hygiena
- novorozenecké
- plastické a estetické chirurgie - ambulance
- plastické a estetické chirurgie - lůžka
- klinická psychologie
- rehabilitace - ambulance
- rehabilitace - lůžka
- sociální
- transfúzní - dárce krve
- traumatologie - chronická ambulance
- traumatologie - lůžka

- anesteziologie, resuscitace a intenzivní medicína (ARO)
- dětská - ambulance
- dětská - lůžka
- hematoonkologie - ambulance
- hematoonkologie - lůžka
- I. chirurgie (všeobecná) - ambulance
- I. chirurgie (všeobecná) - lůžka
- II. chirurgie (cévní transplantace) - ambulance
- II. chirurgie (cévní transplantace) - lůžka
- I. interní (kardiologie)
- II. interní (gastro-enterologie, hepatologie)
- III. interní (diabetologie, nefrologie, revmatologie, endokrinologie)
- III. interní (diagnostika)
- III. interní (diagnostika)
- kardiologie - ambulance, lůžka
- kardiologie - lůžka
- neurochirurgie
- neurologie - JIP
- neurologie - ambulance, lůžka
- neurologie - lůžka
- nukleární medicína (PET/CT)
- oční
- onkologie - ambulance, lůžka
- onkologie - ozařování, lůžka
- ortopedie
- ortopedie - infekční jednotka
- otolaryngologie (ORL)
- plicní nemoci a TBC - ambulance
- plicní nemoci a TBC - lůžka
- porodnicko-gynekologická - ambulance, lůžka
- porodnicko-gynekologická - řešící medicína
- pracovního lékařství - ambulance
- psychiatrie - ambulance AT
- psychiatrie - ambulance, lůžka
- radiologie (RTG, CT, MR, UZ)
- radiologie (manograf)
- telovýchovného lékařství a kardiovaskulární rehabilitace
- urologie - ambulance
- urologie - lůžka
- ústní, čelistní a obličejové chirurgie

- farmakologie
- lékařské genetiky
- imunologie
- mikrobiologie
- klinické a molekulární patologie
- soudního lékařství a medicíny, práva
- teoretické ústavy LF UP
- molekulární a translační medicína LF UP

	25 x 4	Způsob honu	Tisková agentura USA	Vrtací přístroj	Pokrytí zavěšenými předměty	Naježovat		Tekutina vyměšovaná z kůže	Iniciály spisovatele Rollanda	Kajakáři a kanoisté	Strach	Kilogramy		Drobní ještěři	Chvostík
Název několika TJ							Jednobytný živočich						Asijská desková hra		
1. část TAJENKY							Bahenní bylina Esperantsky „někde“						Nikoliv		
O oo			Dolovat					Vzdálená							
			Kritická situace					Lenivé							
	Středisko ekologické výchovy	Subtropický strom	2. část TAJENKY					Sopečná vyvěřelina					Chem. zn. osmia		
								Matka					Vymřelý nájezdník		
Svraštit							Kočka (expr.)					Důrazný zápor			
							Kdo ovládá psa					Pomatenec			
Úřední výnos						Majitelé (psů)					Pohyb cvičence				
						Svazek roští					Zvednutí (knižně)				
Jeseterovitá ryba					Na osmém místě					Jediné suđe				3. část TAJENKY	Tisíciny baru
					Ozn. seve-rozápadu					Kmih					
	Spojka			Starořecká filozofická škola				Min. počet usnášení-schopných							
	Malá bublina			Díra				Olov. sklo							
Zvuk vydávaný letící mouchou			Odezva					Fik					Kód viet-namštiny		
			Rýnský nákladní člun					Direkt (zast.)					Domácky		
													Miriám		
Oznámit					Trest							Rozdrcená rubanina			
					Táta							Objemová míra			
Výborně (ital.)						Okrouhlé cukrářské pečivo				Zaměstnan-ci (obecně)					
						Ejhle				Písemnost					
Přepjatá šetřmost							Zkr. táry					Sirup z cukr. řepy			
							Odlehle místo (hanl.)					Vlastní Evě			
Římská čtyřka			Max. vychýl. předních kol auta					Sedmá třída gymnázia							
			Kyt					Ukazovací zájmeno							
Spojovací součást				Mít účtu						Původce nemoci			Slovensky „Ir“		
				Krasobrus-lařský skok s obratem						Polštářovitý porost			Plod ořešáku		
Vada optických čoček					Dumasův mušketýr								Středové přímky		
					Bouřlivé city								Chvění (-a-)		
Zabrání cizího území						Závěr modlitby						Číslovka základní			Kosatce
						Přísluš. in-dián. kmene						Vlajka			
	Olejnata pryskyřice						Slůvko posměchu			Nicméně (-i)					
	Hluboký les						Dopravní podnik			Zábava					
Zdrženlivé přitakání			Angličtí šlechtici									Popínavka s hrozny květů			
			Dř. španěl-ská měna									Opak záporu			
Plavidlo z klád				Pletenec vlasů				Vápencové území					Solmizační slabika		
				Lehké topné oleje				Chráněná kraj. oblast					Hluboký mužský hlas		
Siderit							Muž					Zlý démon			
							Česká republika					Spojka a částice			
Vědět					Označení potravinář-ských aditiv					Ambaláže					
Výtvor					Zrození					Kočkovitá šelma					Nápověda: AAK; AP; ELEMI; IE; KASIE; KOMA; MĚL; OCELEK; STOA; VYZA

Z nabídky developerských projektů RK Dachi

Realitní kancelář DACHI, s.r.o.
Spolehlivost doporučená přáteli

Ztracená 34, 779 00 Olomouc tel.: 800 154 723 e-mail: dachi@dachi.cz

NOVÉ BYTY SLAVONÍNSKÉ ZAHRADY

NOVÝ PROJEKT

Prodáno již 70%

- dispozice bytů od 1+kk do 3+kk
- možnost slučování bytů v případě potřeby větší dispozice

Realitní poradce projektu:
Lenka Nerušilová
733 530 932
lenka.nerusilova@dachi.cz

NOVÁ SLADOVNA UL. WOLKEROVA

- byty, komerce a ordinace v centru Olomouce

Realitní poradce projektu:
Lenka Nerušilová
733 530 932
lenka.nerusilova@dachi.cz

HOLANDSKÁ ČTVRŤ

POKRAČOVÁNÍ ÚSPĚŠNÉHO PROJEKTU VE VYHLEDÁVANÉ LOKALITĚ
v blízkosti obchodní galerie Olomouc CITY

- jen 20 % záloha, doplatek po kolaudaci
- atraktivní a vyhledávaná lokalita
- prostorné byty s promyšlenými dispozicemi
- vysoký standart domů a bytů
- velké balkony a terasy
- nízké provozní náklady
- výhodná investice (pronájem zajištěn)

Aktuální nabídku naleznete na: www.holandska-ctvrt.cz

Pro více informací volejte:

Mgr. Anna Opluštilová
tel.: 736 532 204
anna.oplustilova@dachi.cz

ZAHÁJEN OFICIÁLNÍ PRODEJ IV. ETAPY

NEMOVITOSTI ÚSPĚŠNĚ PRODÁVÁME JIŽ 25 LET

NAJDĚTE SI SVÉHO KUPCE / NÁJEMCE

AKTUÁLNĚ V DATABÁZI DACHI VÍCE NEŽ
1 000 PROVĚŘENÝCH POPTÁVAJÍCÍCH

více na www.dachi.cz/poptavky

HONDA

The Power of Dreams

NOVÝ CIVIC JIŽ V PRODEJI

Ať už se vydáte na cesty kamkoliv, cestování ve vozech HONDA Vás nadchne. Vydejte se na nové cesty s námi.

TREND CAR - AUTORIZOVANÝ DEALER HONDA V OLOMOUCI.

www.TRENDcar.cz